

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

21 päivänä syyskuuta 2023*

Sisällys

I	Asiaa koskevat oikeussäännöt	5
	A WTO:n oikeus	5
	B Unionin oikeus	6
II	Asian tausta	10
III	Asian käsittelyn vaiheet unionin yleisessä tuomioistuimessa ja valituksenalainen tuomio	10
IV	Asianosaisten vaatimukset	12
V	Valituksen tarkastelu	13
	A Unionin yleisessä tuomioistuimessa nostetun kanteen tutkittavaksi ottaminen	13
	1. CCCME:n asiavaltuus omissa nimissään	14
	a) Asianosaisten lausumat	14
	b) Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta	15
	2. CCCME:n oikeus edustaa jäseniään tuomioistuimessa	19
	a) Asianosaisten lausumat	19
	b) Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta	19
	3. Yhdeksän muun valittajan asianajajilleen antamien valtakirjojen sääntöjenmukaisuus	21
	a) Asianosaisten lausumat	21
	b) Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta	21

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

4. Johtopäätökset unionin yleisessä tuomioistuimessa nostetun kanteen tutkittavaksi ottamisesta	22
B Asiakysymys	23
1. Ensimmäinen valitusperuste	23
a) Asianosaisten lausumat	23
b) Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta	24
1) Alustavat huomautukset	24
2) Ensimmäisen valitusperusteen ensimmäinen osa	25
3) Ensimmäisen valitusperusteen toinen osa	28
2. Toinen valitusperuste	31
a) Asianosaisten lausumat	31
b) Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta	31
3. Kolmas valitusperuste	32
a) Kolmannen valitusperusteen ensimmäinen osa	32
1) Asianosaisten lausumat	32
2) Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta	33
b) Kolmannen valitusperusteen toinen osa	35
1) Asianosaisten lausumat	35
2) Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta	36
4. Neljäs valitusperuste	37
a) Asianosaisten lausumat	37
b) Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta	38
5. Viides valitusperuste	41
a) Alustavat huomautukset	41
b) Viidennen valitusperusteen ensimmäinen osa	41
1) Asianosaisten lausumat	41
2) Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta	42

Oikeudenkäyntikulut 46

Muutoksenhaku – Polkumyynti – Täytäntöönpanoasetus (EU) 2018/140 – Tiettyjen Kiinan kansantasavallasta ja Intiasta peräisin olevien valurautatavaroiden tuonti – Lopullinen polkumyyntitulli – Kumoamiskanne – Tutkittavaksi ottaminen – Asiavaltuus – Viejiä edustava järjestö – Asetus (EU) 2016/1036 – 3 artiklan 2, 3, 6 ja 7 kohta – Vahinko – Tuonnin määrän laskeminen – Selkeä näyttö – Puolueeton tarkastelu – Ekstrapolointi – Euroopan unionin tuotannonalan tuotantokustannusten laskeminen – Konzernin sisäiset laskutushinnat – Syy-yhteys – Vahinkoa ei ole arvioitu segmenttikohtaisesti – 6 artiklan 7 kohta – 20 artiklan 2 ja 4 kohta – Menettelylliset oikeudet

Asiassa C-478/21 P,

jossa on kyse Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 56 artiklaan perustuvasta valituksesta, joka on pantu vireille 2.8.2021,

China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products, kotipaikka Peking (Kiina),

Cangzhou Qinghong Foundry Co. Ltd, kotipaikka Cangzhou City (Kiina),

Botou City Qinghong Foundry Co. Ltd, kotipaikka Botou City (Kiina),

Lingshou County Boyuan Foundry Co. Ltd, kotipaikka Sanshengyuan Town (Kiina),

Handan Qunshan Foundry Co. Ltd, kotipaikka Xiaozhai Town (Kiina),

Heping Cast Co. Ltd Yi County, kotipaikka Liang Village (Kiina),

Hong Guang Handan Cast Foundry Co. Ltd, kotipaikka Xiaozhai Town,

Shanxi Yuansheng Casting and Forging Industrial Co. Ltd, kotipaikka Shenshan (Kiina),

Botou City Wangwu Town Tianlong Casting Factory, kotipaikka Wangwu Town (Kiina), ja

Tangxian Hongyue Machinery Accessory Foundry Co. Ltd, kotipaikka Beiluo Town (Kiina),

edustajinaan R. Antonini, avvocato, sekä B. Maniatis ja E. Monard, avocats,

valittajina,

ja jossa muina osapuolina ovat

Euroopan komissio, asiamiehinään aluksi T. Maxian Rusche ja P. Němečková, sittemmin K. Blanck, P. Němečková ja T. Maxian Rusche, ja lopuksi T. Maxian Rusche ja P. Němečková,

vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

EJ Picardie, kotipaikka Saint-Crépin Ibouvillers (Ranska),

Fondatel Lecomte, kotipaikka Andenne (Belgia),

Fonderies Dechaumont, kotipaikka Muret (Ranska),

Fundiciones de Ódena SA, kotipaikka Ódena (Espanja),

Heinrich Meier Eisengießerei GmbH & Co. KG, kotipaikka Rahden (Saksa),

Saint-Gobain Construction Products UK Ltd, kotipaikka East Leake (Yhdistynyt kuningaskunta),

Saint-Gobain PAM Canalisation, aiemmin Saint-Gobain PAM, kotipaikka Pont-à-Mousson (Ranska), ja

Ulefos Oy, kotipaikka Vantaa (Suomi),

edustajinaan aluksi M. Hommé ja B. O'Connor, avocats, sittemmin M. Hommé ja B. O'Connor, avocats, ja U. O'Dwyer, solicitor,

väliintulijoina ensimmäisessä oikeusasteessa,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Prechal (esittelevä tuomari) sekä tuomarit M. L. Arastey Sahún, F. Biltgen, N. Wahl ja J. Passer,

julkisasiamies: L. Medina,

kirjaaja: hallintovirkamies M. Longar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 5.10.2022 pidetyssä istunnossa esitetyn,

kuultuaan julkisasiamiehen 16.2.2023 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

- 1 China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (Kiinan kauppakamari koneiden ja elektroniikan tuonnissa ja viennissä, jäljempänä CCCME) sekä Cangzhou Qinghong Foundry Co. Ltd, Botou City Qinghong Foundry Co. Ltd, Lingshou County Boyuan Foundry Co. Ltd, Handan Qunshan Foundry Co. Ltd, Heping Cast Co. Ltd Yi County, Hong Guang Handan Cast Foundry Co. Ltd, Shanxi Yuansheng Casting and Forging Industrial Co. Ltd, Botou City Wangwu Town Tianlong Casting Factory ja Tangxian Hongyue Machinery Accessory Foundry Co. Ltd (jäljempänä yhdeksän muuta valittajaa) vaativat kumoamaan unionin yleisen tuomioistuimen 19.5.2021 antaman tuomion China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products ym. v. komissio (T-254/18, EU:T:2021:278; jäljempänä valituksenalainen tuomio), jolla unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi niiden kanteen, jossa vaadittiin kumoamaan lopullisen polkumyyntitullin käyttöön otosta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien valurautatavaroiden tuonnissa

ja tässä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta sekä tiettyjen Intiasta peräisin olevien valurautatavaroiden tuontia koskevan tutkimuksen päättämisestä 29.1.2018 annettu komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2018/140 (EUVL 2018, L 25, s. 6; jäljempänä riidanalainen asetus) siltä osin kuin kyseinen täytäntöönpanoasetus koski niitä.

I Asiaa koskevat oikeussäännöt

A WTO:n oikeus

2 Euroopan unionin neuvosto hyväksyi Uruguayn kierroksen monenvälisissä kauppaneuvotteluissa (1986–1994) laadittujen sopimusten tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta yhteisön toimivaltaan kuuluvissa asioissa 22.12.1994 tehdyllä neuvoston päätöksellä 94/800/EY (EYVL 1994, L 336, s. 1) Marrakeshissa 15.4.1994 allekirjoitetun Maailman kauppajärjestön (WTO) perustamissopimuksen sekä sen liitteissä 1–3 olevat sopimukset, joihin kuuluu vuoden 1994 tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen VI artiklan täytäntöönpanoa koskeva sopimus (EYVL 1994, L 336, s. 103; jäljempänä polkumyynnin vastainen sopimus).

3 Polkumyynnin vastaisen sopimuksen 3.1 artiklassa määrätään seuraavaa:

”[Vuoden 1994 tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen (GATT)] VI artiklan tarkoittamassa mielessä on vahingon toteamisen perustuttava selkeään näyttöön ja siihen on sisällyttävä puolueeton tarkastelu sekä a) polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrästä ja polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutuksesta vastaavien tuotteiden hintoihin kotimaan markkinoilla, että b) tämän tuonnin seurausvaikutuksista tällaisten tuotteiden kotimaisiin valmistajiin.”

4 Kyseisen sopimuksen 6.11 artiklassa määrätään seuraavaa:

”Tässä sopimuksessa asianosaisiin kuuluu

- i) tutkimuksen kohteena olevan tuotteen viejä tai ulkomainen valmistaja tai tuoja tai kauppias- tai liikealan yhdistys, jonka jäsenistä enemmistö on tällaisen tuotteen valmistajia, viejiä tai tuojia;
- ii) viejäjäsenen hallitus; ja
- iii) samanlaisen tuotteen valmistaja tuojajäsenen alueella tai kauppias- tai liikealan yhdistys, jonka jäsenistä enemmistö valmistaa samanlaista tuotetta tuojajäsenen alueella.

Tämä luettelo ei saa estää jäseniä sisällyttämästä asianosaisiin muitakin kuin edellä mainitut kotimaiset ja ulkomaiset osapuolet.”

B Unionin oikeus

- 5 Polkumyynnillä muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 8.6.2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1036 (EUVL 2016, L 176, s. 21; jäljempänä perusasetus) johdanto-osan 12 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”On tarpeen määrittää, millä tavalla asianomaisille osapuolille olisi ilmoitettava viranomaisten vaatimista tiedoista. Asianomaisilla osapuolilla olisi oltava hyvät mahdollisuudet esittää kaikki olennaiset todisteet ja puolustaa etujaan. Lisäksi on suotavaa määritellä selkeästi tutkimuksen kuluessa noudatettavat säännöt ja menettelyt ja erityisesti säännöt siitä, miten asianomaisten osapuolten on ilmoitettava, esitettävä näkökantansa ja toimitettava tiedot tietyssä määräajassa, jotta ne voitaisiin ottaa huomioon. Olisi myös vahvistettava edellytykset, joiden mukaisesti asianomainen osapuoli voi saada muiden asianomaisten osapuolten toimittamia tietoja käyttöönsä ja esittää huomionsa niistä. Jäsenvaltioiden ja [Euroopan] komission olisi lisäksi tietojen keräämisessä toimittava yhteistyössä.”

- 6 Perusasetuksen 1 artiklan 4 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Tässä asetuksessa ilmaisu ’samankaltainen tuote’ tarkoittaa tuotetta, joka on identtinen, toisin sanoen kaikissa suhteissa samanlainen kuin kysymyksessä oleva tuote, tai sellaisen tuotteen puuttuessa muuta tuotetta, joka, vaikka se ei ole kaikissa suhteissa samanlainen, muistuttaa ominaispiirteiltään kyseistä tuotetta.”

- 7 Perusasetuksen 3 artiklassa, jonka otsikko on ”Vahingon määrittäminen”, säädetään seuraavaa:

”1. Tässä asetuksessa käsitteellä ’vahinko’ tarkoitetaan, jollei toisin ilmoiteta, [Euroopan] unionin tuotannonalalle aiheutunutta merkittävää vahinkoa, unionin tuotannonalaan kohdistuvaa merkittävää vahingon uhkaa tai merkittävää viivästystä unionin tuotannonalan perustamisessa, ja sitä tulkitaan tämän artiklan mukaisesti.

2. Vahingon määrittäminen on perustuttava selkeään näyttöön, ja siihen on sisällyttävä puolueeton tarkastelu:

a) polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrästä ja tämän tuonnin vaikutuksesta samankaltaisten tuotteiden hintoihin unionin markkinoilla; ja

b) tämän tuonnin seurausvaikutuksista unionin tuotannonalaan.

3. Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrän osalta on harkittava, onko polkumyynnillä tapahtuva tuonti lisääntynyt merkittävästi joko absoluuttisesti tai suhteessa unioniin tuotantoon tai kulutukseen. Tutkittaessa polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutusta hintoihin on harkittava, onko polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin osalta esiintynyt huomattavaa alihinnoittelua suhteessa unionin tuotannonalan samankaltaisen tuotteen hintaan tai onko tällaisen tuonnin vaikutuksesta muutoin ilmennyt merkittävää hintojen alenemista tai onko tuonti huomattavassa määrin estänyt sellaisia hinnankorotuksia, jotka muuten olisi tehty. Yksi tai useampi kyseisistä tekijöistä ei välttämättä ole ratkaiseva.

--

5. Tutkittaessa polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutusta kyseessä olevaan unionin tuotannonalaan on otettava huomioon kaikki olennaiset taloudelliset tekijät ja seikat, jotka vaikuttavat kyseisen tuotannonalan tilanteeseen, kuten esimerkiksi se tosiasia, että ala on edelleen toipumassa entisten polkumyynti- tai vientitukikäytäntöjen vaikutuksista; tosiasiallisen polkumyyntimarginaalin merkittävyys; myynnin, voittojen, tuotannon, markkinaosuuden, tuottavuuden, investointien tuoton sekä kapasiteetin käyttöasteen tosiasiallinen ja mahdollinen pieneneminen; hintaan vaikuttavat tekijät unionissa; tosiasialliset ja mahdolliset negatiiviset vaikutukset kassavirtoihin, varastot, työllisyys, palkat, kasvu sekä pääoman saanti tai investoinnit. Tämä luettelo ei ole tyhjentävä, eikä yksi tai useampi näistä tekijöistä välttämättä ole ratkaiseva.

6. On näytettävä 2 kohtaan liittyvien olennaisten todisteiden avulla, että polkumyynnillä tapahtuva tuonti aiheuttaa vahinkoa tässä asetuksessa tarkoitettussa merkityksessä. Erityisesti kyseessä on sen näyttäminen, että 3 kohdassa tarkoitetuilla määrillä ja/tai hinnoilla on unionin tuotannonalaan vaikutusta 5 kohdassa tarkoitettussa merkityksessä ja että tämä vaikutus on sellaista, että sitä voidaan pitää merkittävänä.

7. Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin lisäksi on tutkittava muut tiedossa olevat tekijät, jotka samaan aikaan aiheuttavat vahinkoa unionin tuotannonalalle, eikä kyseisten tekijöiden aiheuttamaa vahinkoa saa pitää polkumyynnillä tapahtuvasta tuonnista johtuvana 6 kohdassa tarkoitettussa merkityksessä. Tässä suhteessa huomioon otettavina tekijöinä voidaan pitää muun muassa muun kuin polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrää ja hintoja, kysynnän supistumista tai kulutustottumusten muutoksia, kolmannen maan ja unionin tuottajien rajoittavia kauppatapoja ja kyseisten tuottajien välistä kilpailua, tekniikan kehittymistä sekä unionin tuotannonalan vientisaavutuksia ja tuottavuutta.

– –”

8 Perusasetuksen 5 artiklan 10 ja 11 kohdassa säädetään seuraavaa:

”10. Ilmoituksessa menettelyn aloittamisesta ilmoitetaan tutkimuksen vireillepanosta, määrätään tutkimuksen kohteena oleva tuote ja maat, esitetään yhteenveto saaduista tiedoista ja vahvistetaan, että kaikki tarvittavat tiedot on toimitettava komissiolle.

Siinä annetaan määräajat, joiden kuluessa asianomaiset osapuolet voivat ilmoittautua, esittää näkökantansa kirjallisesti ja toimittaa tietoja, jos nämä näkökannat ja tiedot on otettava huomioon tutkimuksessa. Lisäksi siinä täsmennetään määräaika, jonka kuluessa asianomaiset osapuolet voivat pyytää komissiolta tulla kuulluksi 6 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

11. Komissio ilmoittaa asiaan liittyville tiedossa oleville viejille, tuojille sekä viejiä ja tuojia edustaville järjestöille, samoin kuin viejämaan edustajille ja valituksen tekijöille menettelyn aloittamisesta ja toimittaa 1 kohdan mukaisesti vastaanotetun kirjallisen valituksen tekstin kokonaisuudessaan, luottamuksellisten tietojen suojaamisesta huolehtien, tiedossa oleville viejille, viejämaan viranomaisille ja pyynnöstä muille asianomaisille osapuolille. Silloin kun asianomaisia viejiä on erityisen paljon, voi kirjallisen valituksen kokonaisuudessaan toimittaa edellä esitetystä poiketen vain viejämaan viranomaisille tai kyseessä olevalle järjestölle.”

9 Perusasetuksen 6 artiklassa, jonka otsikko on ”Tutkimus”, säädetään seuraavaa:

”1. Menettelyn alettua komissio, toimien yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa, aloittaa tutkimuksen unionissa. Tämä tutkimus käsittää samanaikaisesti sekä polkumyynnin että siitä aiheutuneen vahingon.

--

3. Komissio voi pyytää jäsenvaltioita toimittamaan tietoja, ja jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet pyynnön noudattamiseksi.

Niiden on välitettävä komissiolle pyydetty tiedot sekä tulokset suoritetuista todentamisista, tarkasteluista tai tutkimuksista.

Jos näillä tiedoilla on yleistä mielenkiintoa tai jos jäsenvaltio on pyytänyt toimittamaan nämä tiedot, komissio toimittaa tiedot jäsenvaltioille, jolleivät ne ole luottamuksellisia, jolloin se toimittaa yhteenvedon, joka ei ole luottamuksellinen.

4. Komissio voi pyytää jäsenvaltioita suorittamaan tarpeellisia todentamisia ja tarkasteluja erityisesti tuojien, kauppiaiden sekä unionin tuottajien keskuudessa ja suorittamaan tutkimuksia kolmansissa maissa, jos kyseiset yritykset antavat suostumuksensa ja jos kyseisen maan julkisen vallan edustajille on ilmoitettu virallisesti asiasta, eivätkä ne vastusta asiaa.

Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet komission pyyntöjen noudattamiseksi.

Komission virkamiehet voivat, jos komissio tai jäsenvaltio sitä pyytää, avustaa jäsenvaltioiden virkamiehiä suorittamaan tehtävänsä.

5. Asianomaisia osapuolia, jotka ovat ilmoittautuneet 5 artiklan 10 kohdan mukaisesti, kuullaan, jos ne ovat tehneet kirjallisen kuulemista koskevan pyynnön Euroopan unionin virallisessa lehdessä julkaistussa ilmoituksessa vahvistetussa määräajassa ja jos pyynnössä osoitetaan, että ne ovat osapuolia, joita asia koskee ja joihin menettelyn lopputuloksella saattaa olla vaikutusta, ja että on erityisiä syitä, joiden vuoksi niitä pitäisi kuulla.

--

7. Valituksen tekijät, tuojat ja viejät sekä niitä edustavat järjestöt, käyttäjät ja kuluttajajärjestöt, jotka ovat ilmoittautuneet 5 artiklan 10 kohdan mukaisesti, samoin kuin viejämään edustajat, voivat kirjallisesta pyynnöstään tutustua kaikkiin tietoihin, jotka mikä tahansa tutkimuksen kohteena oleva osapuoli on toimittanut, lukuun ottamatta unionin tai sen jäsenvaltioiden viranomaisten toimittamia sisäisiä asiakirjoja, jos nämä tiedot ovat olennaisia niiden etujen puolustamisen kannalta eivätkä tiedot ole luottamuksellisia 19 artiklassa tarkoitetussa merkityksessä ja jos niitä käytetään tutkimuksessa.

Kyseiset osapuolet voivat esittää huomioitaan näistä tiedoista, ja niiden huomautukset otetaan huomioon siltä osin kuin ne ovat riittävästi perusteltuja.

--

9. Edellä olevan 5 artiklan 9 kohdan mukaisesti aloitettujen menettelyjen osalta tutkimus päätetään, jos mahdollista, yhden vuoden määräajassa. Joka tapauksessa tutkimukset päätetään aina 15 kuukauden kuluessa niiden vireillepanosta 8 artiklassa esitettyjen toteamusten mukaisesti sitoumusten osalta ja 9 artiklassa esitettyjen toteamusten mukaisesti lopullisten toimien osalta.”

10 Perusasetuksen 17 artiklassa, jonka otsikko on ”Otos”, säädetään seuraavaa:

”1. Jos valituksen tekijöiden, viejien tai tuojien, tuotetyyppien tai liiketapahtumien määrä on huomattava, tutkimus voidaan rajata kohtuulliseen määrään osapuolia, tuotteita tai liiketapahtumia käyttämällä tilastollisesti edustavia otoksia valinnan tekemisen ajankohtana käytettävissä olevien tietojen perusteella tai tuotannon, myynnin ja viennin suurimpaan edustavaan määrään, joka voi kohtuullisesti olla tutkimuksen kohteena, ottaen huomioon käytettävissä oleva aika.

2. Osapuolten, tuotetyyppien tai liiketapahtumien lopullinen valinta, joka on suoritettu otosta koskevien yleisten säännösten mukaisesti, kuuluu komissiolle, mutta otoksen valinnassa on ensisijaisesti kuultava osapuolia, joita asia koskee, tai otettava huomioon niiden suostumus sillä edellytyksellä, että osapuolet ilmoittautuvat ja toimittavat riittävät tiedot kolmen tutkimuksen vireillepanoa seuraavan viikon kuluessa, jotta voitaisiin valita edustava otos.

– –”

11 Perusasetuksen 20 artiklassa, jonka otsikko on ”Ilmoittaminen osapuolille”, säädetään seuraavaa:

”1. Valituksen tekijät, tuojat ja viejät sekä niitä edustavat järjestöt ja viejämään edustajat voivat pyytää, että niille ilmoitetaan niiden olennaisten tosiasioiden ja huomioiden yksityiskohdista, joiden perusteella väliaikaiset toimenpiteet on otettu käyttöön. Ilmoittamista koskevat pyynnöt on esitettävä kirjallisesti viipymättä väliaikaisten toimenpiteiden käyttöön ottamisen jälkeen, ja ilmoittaminen on tehtävä kirjallisesti niin pian kuin mahdollista.

2. Edellä 1 kohdassa mainitut osapuolet voivat pyytää lopullista ilmoittamista olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella lopullisten toimenpiteiden käyttöön ottamista tai tutkimuksen tai menettelyn päättämistä ilman toimenpiteitä suunnitellaan, ja erityistä huomiota on kiinnitettävä ilmoittamiseen sellaisista tosiasioista ja huomioista, jotka ovat erilaisia kuin väliaikaisten toimenpiteiden yhteydessä käytetyt.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettujen pyynnöt lopullisesta ilmoittamisesta on osoitettava kirjallisesti komissiolle ja, jos väliaikainen tulli on asetettu, niiden on oltava komissiolla viimeistään kuukausi tämän tullin käyttöönoton julkistamisen jälkeen. Jos väliaikaista tullia ei ole asetettu, osapuolilla on oltava mahdollisuus pyytää lopullista ilmoittamista komission vahvistamassa määräajassa.

– –”

12 Perusasetuksen 21 artiklan 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jotta viranomaisilla olisi luotettava perusta kaikkien näkökantojen ja tietojen huomioon ottamiseksi, kun ne päättävät, onko toimenpiteiden käyttöön ottaminen unionin etujen mukaista, valituksen tekijät, tuojat ja niitä edustavat yhdistykset ja käyttäjiä ja kuluttajia edustavat järjestöt voivat ilmoittautua ja toimittaa tiedot komissiolle polkumyyntitutkimuksen vireillepanoilmoituksessa vahvistetussa määräajassa. Nämä tiedot tai asianmukaiset yhteenvedot niistä toimitetaan muille tässä artiklassa mainituille osapuolille, joilla on oikeus vastata niihin.”

II Asian tausta

- 13 Asian tausta, sellaisena kuin se esitetään valituksenalaisen tuomion 1–9 kohdassa, voidaan tiivistää seuraavasti tätä tuomiota varten.
- 14 Seitsemän unionin valurautatavaroiden tuottajaa teki 31.10.2016 komissiolle valituksen, jotta komissio aloittaisi polkumyynnin vastaisen menettelyn tiettyjen Kiinasta ja Intiasta peräisin olevien valurautatavaroiden tuonnin osalta. Kaksi muuta unionin valurautatavaroiden tuottajaa tuki tätä valitusta (näistä yhdeksästä tuottajasta käytetään jäljempänä nimitystä ”valituksen tekijät”).
- 15 Komissio julkaisi 10.12.2016 ilmoituksen Kiinan kansantasavallasta ja Intiasta peräisin olevien tiettyjen valurautatavaroiden tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisesta (EUVL 2016, C 461, s. 22). Kyseisen menettelyn kohteena olevassa tuotteessa on kyse tarkastuskaivojen kansista. Tuotteena ovat kyseisen ilmoituksen 2 kohdassa olevan määritelmän mukaan tietyt suomugrafiittivaluraudasta, jota kutsutaan myös harmaaksi valuraudaksi, tai pallografiittiraudasta valmistetut tavarat tai niiden osat, joita käytetään peittämään maan pinnalla tai alla olevia järjestelmiä ja/tai maan pinnalla tai alla oleviin järjestelmiin johtavia aukkoja sekä tarjoamaan pääsy ja/tai näkymä maan pinnalla tai alla oleviin järjestelmiin (jäljempänä tarkasteltavana oleva tuote).
- 16 Polkumyyntiä ja vahinkoa koskeva tutkimus kattoi 1.10.2015 ja 30.9.2016 välisen ajanjakson (jäljempänä tutkimusajanjakso). Vahinkoa koskevaan arvioon vaikuttavien kehityssuuntausten tarkastelu kattoi 1.1.2013 ja 30.9.2016 välisen ajanjakson (jäljempänä tarkasteluajanjakso).
- 17 CCCME on Kiinan oikeuden mukaan perustettu järjestö, jonka jäseninä on tarkasteltavana olevan tuotteen kiinalaisia vientiä harjoittavia tuottajia. Se on osallistunut tarkasteltavana olevan tuotteen tuontia koskevaan polkumyynnin vastaiseen menettelyyn. Muut yhdeksän valittajaa ovat tarkasteltavana olevan tuotteen kiinalaisia vientiä harjoittavia tuottajia, joista komissio oli valinnut kaksi kyseisessä menettelyssä käytettyyn kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien otokseen.
- 18 Komissio antoi 16.8.2017 täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2017/1480 väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöönotosta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien valurautaesineiden tuonnissa (EUVL 2017, L 211, s. 14; jäljempänä väliaikainen asetus).
- 19 Komissio antoi 29.1.2018 riidanalaisen asetuksen, jolla otettiin käyttöön lopullinen polkumyyntitulli tiettyjen Kiinasta peräisin olevien valurautatavaroiden tuonnissa.

III Asian käsittelyn vaiheet unionin yleisessä tuomioistuimessa ja valituksenalainen tuomio

- 20 Valittajat vaativat unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 23.4.2018 toimittamallaan kannekirjelmällä riidanalaisen asetuksen kumoamista.
- 21 Unionin yleisen tuomioistuimen ensimmäisen jaoston puheenjohtaja hyväksyi 24.10.2018 annetulla määräyksellä EJ Picardien, Fondatel Lecomten, Fonderies Dechaumont’n, Fundiciones de Ódena SA:n, Heinrich Meier Eisengießerei GmbH & Co. KG:n, Saint Gobain Construction Products UK Ltd:n, Saint Gobain PAM Canalisationin, aiemmin Saint-Gobain PAM, ja Ulefos Oy:n väliintulijoiksi tukemaan komission vaatimuksia (jäljempänä väliintulijat).

- 22 Valittajat esittivät unionin yleisessä tuomioistuimessa nostamansa kanteen tueksi kuusi kanneperustetta. Komissio riitautti sekä kanteen tutkittavaksi ottamisen että kanteen perusteltavuuden.
- 23 Kanteen tutkittavaksi ottamisen osalta nyt käsiteltävän valituksen yhteydessä ovat merkityksellisiä ainoastaan ne unionin yleisen tuomioistuimen arvioinnit, jotka koskevat yhtäältä CCCME:n oikeutta ajaa kannetta omissa nimissään ja jäsentensä nimissä ja toisaalta niitä valtakirjoja, jotka yhdeksän muuta valittajaa ovat antaneet asianajajilleen niiden edustamiseksi tuomioistuimessa.
- 24 Siltä osin kuin oli kyse CCCME:n oikeudesta ajaa kannetta omissa nimissään menettelyllisten oikeuksiensa turvaamiseksi komissio väitti, ettei CCCME:llä ollut tätä oikeutta, koska sille oli virheellisesti annettu menettelyllisiä oikeuksia hallinnollisessa menettelyssä. Unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi tämän oikeudenkäyntiväitteen ja katsoi lähinnä, että CCCME:tä oli koko hallinnollisen menettelyn ajan pidetty asianomaisena osapuolena, jolle oli myönnettävä menettelyllisiä oikeuksia, ja että tältä osin tehdyllä virheellä – olettaen, että se näytetään toteen – ei voida vaikuttaa siihen, mikä on myönnetty ja annettu hallinnollisen menettelyn aikana.
- 25 Siltä osin kuin oli kyse CCCME:n oikeudesta ajaa kannetta jäsentensä nimissä unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi komission väitteen, jonka mukaan CCCME ei voinut edustaa jäseniään tuomioistuimessa, koska se ei ole jäsenvaltioiden yhteisessä oikeusperinteessä tarkoitettu edustusjärjestö. Unionin yleisen tuomioistuimen mukaan se, että jokin järjestö voi nostaa kanteen jäsentensä nimissä unionin tuomioistuimissa, ei edellytä tällaisen vaatimuksen täyttymistä.
- 26 Komissio väitti yhdeksän muun valittajan asianajajilleen antamien valtakirjojen osalta, etteivät nämä valtakirjat olleet päteviä, koska niissä ei ollut yksilöity selkeästi niiden allekirjoittajien asemaa eikä allekirjoittajilla näiden valtakirjojen osalta ollutta nimenkirjoitusoikeutta ollut osoitettu. Unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi tämän väitteen ja katsoi, ettei sen työjärjestyksessä edellytetä selvitystä siitä, että asianajajalle annetun valtakirjan allekirjoittajalla on ollut siihen kelpoisuus.
- 27 Valittajien kanteen perusteltavuuden osalta nyt käsiteltävän valituksen yhteydessä ovat merkityksellisiä ainoastaan ne unionin yleisen tuomioistuimen arvioinnit, jotka koskevat ensimmäisen kanneperusteen ensimmäistä ja viidettä osaa, toisen kanneperusteen toista ja kolmatta osaa sekä kolmannen kanneperusteen toista ja kolmatta osaa.
- 28 Unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi ensimmäisen kanneperusteen ensimmäisen osan tutkintansa yhteydessä valittajien väitteet, jotka koskivat oikaisuja, joita komissio oli tehnyt Euroopan unionin tilastotoimiston (Eurostat) tuotevalvontakoodeittain (PCN) luokiteltuihin tietoihin laskeakseen polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrän perusasetuksen 3 artiklan mukaisesti.
- 29 Unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi ensimmäisen kanneperusteen viidennen osan arviointinsa yhteydessä valittajien väitteen, jonka mukaan komissio oli Saint-Gobain PAM:lle aiheutuneen vahingon laskemiseksi käyttänyt hintoja, jotka on laskutettu sen konsernin sisäisessä jälleenmyynnissä, johon kyseinen tuottaja kuuluu, arvioimatta näiden hintojen markkinaehtoisuutta.

- 30 Valittajat väittivät toisen kanneperusteensa toisessa osassa, että komissio on kieltäytynyt virheellisesti tekemästä segmenttikohtaista arviointia osoittaakseen, että polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin ja todetun vahingon välillä on syy-yhteys. Unionin yleinen tuomioistuin katsoi vastauksena tähän väitteeseen lähinnä, että segmenttikohtainen arviointi ei ole tarpeen, kun tuotteet ovat riittävällä tavalla vaihdettavissa keskenään, ja että tuotteiden kuuluminen eri valikoimiin ja se, että kuluttajat pitävät tiettyjä tuotteita parempina tai suosivat niitä, ei riitä osoittamaan, etteivät ne ole vaihdettavissa keskenään ja että tällaisen arvioinnin tekeminen olisi siis paikallaan.
- 31 Valittajat moittivat toisen kanneperusteensa kolmannessa osassa komissiota muun muassa siitä, ettei tämä ollut arvioinut riittävästi alihinnoittelun merkitystä siihen nähden, ettei 37,4 prosentin osalta otokseen valittujen unionin tuottajien kokonaisympärystä unionissa ollut todettu esiintyvän mitään hinnan alittavuutta. Unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi tämän osan ja katsoi, että koska tarkasteltavana oleva tuote käsittää monia tuotetyyppejä, jotka ovat edelleen vaihdettavissa keskenään, hinnan alittavuuden marginaali, jonka vaihteluväli on 31,6–39,2 prosenttia ja joka kattaa 62,6 prosenttia otokseen valittujen unionin tuottajien myynistä, vaikuttaa riittävältä perusasetuksen 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun huomattavan alihinnoittelun esiintymisen toteamiseksi.
- 32 Unionin yleinen tuomioistuin katsoi kolmannesta kanneperusteesta, joka perustui valittajien menettelyllisten oikeuksien loukkaamiseen siitä syystä, ettei niille ollut toimitettu niiden etujen puolustamisen kannalta olennaisia tietoja, että kyseinen kanneperuste voitiin ottaa tutkittavaksi siltä osin kuin CCCME oli esittänyt sen omissa nimissään. Se jätti sen sitä vastoin tutkimatta siltä osin kuin sen olivat esittäneet CCCME:n jäsenet ja yhdeksän muuta valittajaa, koska nämä jäsenet ja valittajat eivät olleet osallistuneet tutkimukseen tai esittäneet pyyntöjä kyseisten tietojen toimittamiseksi niille. Unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi myös valittajien väitteen, jonka mukaan CCCME oli kyseisen tutkimuksen aikana käyttänyt mainittujen jäsenten ja valittajien menettelyllisiä oikeuksia näiden nimissä, koska CCCME oli toiminut koko Kiinan tuotannonalaa eikä tiettyjä sen jäseniä erikseen edustavana yksikkönä.
- 33 Siltä osin kuin on kyse kolmannen kanneperusteen perusteltavuudesta CCCME väitti tämän kolmannen kanneperusteen toisessa ja kolmannessa osassa, että komissio oli loukannut sen menettelyllisiä oikeuksia, koska komissio ei ollut toimittanut sille yhtäältä aggregoituina tiettyjä tietoja, jotka koskivat muun muassa normaaliarvon laskelmia, Kiinasta peräisin olevan tuonnin vaikutuksia hintoihin ja vahingon poistavaa tasoa, eikä toisaalta makrotaloudellisiin indikaattoreihin liittyviä arvioita, maahantuotujen tuotteiden sekä intialaisten ja unionin tuottajien tuotteiden välistä vertailua koskevia tietoja ja asianomaisista kolmansista maista peräisin olevan tuonnin määrää koskevia laskelmia. Unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi toisen ja kolmannen osan ja katsoi lähinnä, että komissio oli toimittanut CCCME:lle tietoja, joiden avulla tämä saattoi puolustaa etujaan tehokkaasti.
- 34 Valituksenalaisella tuomiolla unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi valittajien kanteen.

IV Asianosaisten vaatimukset

- 35 Valittajat vaativat, että unionin tuomioistuin
- kumoaa valituksenalaisen tuomion

- kumoaa riidanalaisen asetuksen niitä koskevilta osin
 - velvoittaa komission korvaamaan asian käsittelystä unionin yleisessä tuomioistuimessa ja unionin tuomioistuimessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut valittajille aiheutuneet oikeudenkäyntikulut mukaan lukien ja
 - velvoittaa väliintulijat vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.
- 36 Komissio vaatii, että unionin tuomioistuin
- kumoaa valituksenalaisen tuomion siltä osin kuin siinä todetaan, että ensimmäisessä oikeusasteessa nostettu kanne voidaan ottaa tutkittavaksi
 - toteaa, että ensimmäisessä oikeusasteessa nostettu kanne on jätettävä tutkimatta
 - hylkää valituksen ja
 - velvoittaa valittajat korvaamaan kummassakin oikeusasteessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.
- 37 Väliintulijat vaativat, että unionin tuomioistuin
- hylkää valituksen kokonaisuudessaan
 - toteaa, että CCCME:tä ei voida pitää edustusjärjestönä perusasetusta sovellettaessa, ja
 - velvoittaa valittajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

V Valituksen tarkastelu

- 38 Valittajat esittävät valituksensa tueksi viisi valitusperustetta. Ensimmäisestä neljanteen valitusperusteessa on kyse virheistä, joita unionin yleisen tuomioistuimen väitetään tehneen, kun se ei ole todennut, että komissio on rikkonut perusasetuksen 3 artiklan 2, 3 ja 5–7 kohtaa riidanalaisen asetuksen antaessaan. Valittajat väittävät viidennessä valitusperusteessaan, että unionin yleinen tuomioistuin on todennut virheellisesti, että niiden unionin yleinen tuomioistuimessa nostaman kanteen kolmas kanneperuste, joka perustui niiden menettelyllisten oikeuksien loukkaamiseen, oli jätettävä osittain tutkimatta, ja että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisia virheitä arvioidessaan näitä oikeuksia perusasetuksen 6 artiklan 7 kohdan, 19 artiklan 1 ja 2 kohdan sekä 20 artiklan 2 ja 4 kohdan nojalla.
- 39 Komissio ja väliintulijat ovat sitä mieltä, että valittajien kanne olisi pitänyt jättää tutkimatta ja että valittajien valitus on joka tapauksessa perusteeton.

A Unionin yleisessä tuomioistuimessa nostetun kanteen tutkittavaksi ottaminen

- 40 Komissio väittää, ettei kannetta voitu ottaa tutkittavaksi siitä syystä, ettei CCCME:llä ollut oikeutta ajaa kannetta omissa nimissään, ettei sillä ollut valtuutta edustaa jäseniään tuomioistuimessa ja etteivät yhdeksän muuta valittajaa olleet antaneet asianajajilleen valtuutusta asianmukaisesti.

- 41 Valittajat riitauttavat nämä argumentit sillä perusteella, että kun komissio vaatii unionin tuomioistuinta kumoamaan valituksenalaisen tuomion siltä osin kuin siinä todetaan, että kanne voidaan ottaa tutkittavaksi, ja toteamaan, ettei kyseistä kannetta voida ottaa tutkittavaksi, se on tehnyt liitännäisvalituksen noudattamatta unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 176 artiklan 2 kohdassa määrättyjä vaatimuksia.
- 42 Tältä osin on huomautettava, että kumoamiskanteen tutkittavaksi ottamista koskevat kysymykset ovat ehdottomia prosessinedellytyksiä koskevia kysymyksiä, jotka unionin tuomioistuinten on tutkittava milloin tahansa myös viran puolesta (ks. vastaavasti tuomio 27.2.2014, Stichting Woonlinie ym. v. komissio, C-133/12 P, EU:C:2014:105, 32 kohta ja tuomio 2.9.2021, Ja zum Nürburgring v. komissio, C-647/19 P, EU:C:2021:666, 53 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 43 Tästä seuraa, että unionin tuomioistuin voi valitusta tutkittaessa arvioida kanteen tutkittavaksi ottamista siitä riippumatta, että tutkittavaksi ottamisen on kyseenalaistanut asianosainen, joka on jättänyt vastineen tekemättä unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 176 artiklan 2 kohdan nojalla liitännäisvalitusta (ks. vastaavasti tuomio 28.2.2019, neuvosto v. Growth Energy ja Renewable Fuels Association, C-465/16 P, EU:C:2019:155, 56–59 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 44 Tämän tuomion 41 kohdassa esitetty valittajien riitautus on siis hylättävä.

1. CCCME:n asiavaltuus omissa nimissään

a) Asianosaisten lausumat

- 45 Komissio väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt valituksenalaisen tuomion 52–75 kohdassa oikeudellisen virheen katsoessaan, että se, että CCCME:tä pidettiin hallinnollisessa menettelyssä edustusjärjestönä, riittää osoittamaan, että SEUT 263 artiklan neljännessä kohdassa määrätty edellytys, jonka mukaan kantajan kanteen kohteena olevan toimen on koskettava kantajaa suoraan ja erikseen, oli täyttynyt CCCME:n osalta. Kysymys siitä, onko jollakin yksiköllä asiavaltuus unionin yleisessä tuomioistuimessa, ei komission mukaan riipu siitä, onko kyseisellä yksiköllä katsottu olevan asiavaltuus hallinnollisessa menettelyssä, vaan se riippuu asiaan sovellettavista säännöistä. Unionin yleisen tuomioistuimen asiana oli siis arvioida itse, täyttikö CCCME vaaditut edellytykset, jotta sitä voitiin pitää perusasetuksen mukaisena edustusjärjestönä, ja oliko sillä näin ollen oikeus ajaa kannetta omissa nimissään.
- 46 Väliintulijat yhtyvät komission argumentteihin ja väittävät, että CCCME ei ole tarkasteltavana olevan tuotteen kiinalaisia vientiä harjoittavia tuottajia edustava järjestö vaan se on Kiinan hallituksen näitä vientiä harjoittavia tuottajia valvova yksikkö. CCCME toimii Kiinan kansantasavallan siviiliasian ministeriön ja kauppaministeriön valvonnan, johdon ja ammatillisen ohjauksen alaisena.
- 47 Valittajat katsovat, että CCCME on perusasetuksessa tarkoitettu edustusjärjestö ja se on siis perusasetuksessa tarkoitettu asianomainen osapuoli. Komissio on myös pitänyt sitä asianomaisena osapuolena sekä siinä tutkimuksessa, jonka päätteeksi riidanalainen asetus annettiin, että muissa aikaisemmissa polkumyynnin vastaisissa tutkimuksissa. Unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisessa tuomiossa esittämistä syistä valittajat katsovat, että riidanalainen asetus koskee CCCME:tä suoraan ja erikseen.

b) Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 48 Aluksi on muistutettava, että SEUT 263 artiklan neljännessä kohdassa määrätään kahdesta tapauksesta, joissa luonnollisella henkilöllä tai oikeushenkilöllä katsotaan olevan asiavaltuus nostaa kanne toimesta, jota ei ole osoitettu sille. Tällaisen kanteen nostaminen on mahdollista yhtäältä sillä edellytyksellä, että kyseinen toimi koskee kyseistä henkilöä suoraan ja erikseen. Tällainen henkilö voi toisaalta nostaa kanteen sääntelytoimesta, joka ei edellytä täytäntöönpanotoimenpiteitä, jos kyseinen toimi koskee sitä suoraan (tuomio 16.3.2023, komissio v. Jiangsu Seraphim Solar System ja neuvosto v. Jiangsu Seraphim Solar System ja komissio, C-439/20 P ja C-441/20 P, EU:C:2023:211, 53 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 49 Komissio katsoo oikeudenkäyntiväitteessään, että unionin yleinen tuomioistuin on todennut virheellisesti näistä kahdesta tapauksesta ensimmäistä tutkiessaan, että CCCME:llä oli oikeus nostaa kanne omissa nimissään menettelyllisten oikeuksiensa turvaamiseksi. Unionin yleinen tuomioistuin on perustellut valituksenalaisen tuomion 52–75 kohdassa arviointiaan CCCME:n oikeudesta ajaa kannetta omissa nimissään sillä, että komissio oli myöntänyt sille nämä oikeudet riidanalaisen asetuksen antamiseen johtaneessa polkupyynnin vastaisessa menettelyssä. Se ei ole kuitenkaan tarkastanut, oliko näiden oikeuksien myöntäminen lainmukaista. Menettelyllisten oikeuksien myöntäminen CCCME:lle on kuitenkin komission mukaan lainvastaista, sillä CCCME ei ole perusasetuksessa tarkoitettu edustusjärjestö vaan Kiinan valtion ilmentymä.
- 50 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan muut henkilöt kuin päätöksen adressaatit voivat väittää, että päätös koskee niitä erikseen SEUT 263 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettulla tavalla, ainoastaan, jos kyseinen päätös vaikuttaa niihin niille tunnusomaisten erityispiirteiden tai sellaisen tosiasiallisen tilanteen takia, jonka perusteella nämä henkilöt erottuvat kaikista muista ja ne voidaan tästä syystä yksilöidä samalla tavalla kuin tällaisen päätöksen adressaatti (tuomio 12.7.2022, Nord Stream 2 v. parlamentti ja neuvosto, C-348/20 P, EU:C:2022:548, 156 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 51 Niihin henkilöihin, jotka voidaan yksilöidä unionin toimella samalla tavalla kuin päätöksen adressaatit, kuuluvat henkilöt, jotka ovat osallistuneet kyseisen toimen antamismenettelyyn. Henkilö voidaan sen perusteella, että hän osallistuu tällaisen toimen antamismenettelyyn, yksilöidä kyseiseen toimeen nähden kuitenkin ainoastaan siinä tilanteessa, että unionin lainsäädännössä on säädetty menettelyllisistä takeista kyseisen henkilön hyväksi (ks. vastaavasti tuomio 4.10.1983, Fediol v. komissio, 191/82, EU:C:1983:259, 31 kohta ja määräys 17.2.2009, Galileo Lebensmittel v. komissio, C-483/07 P, EU:C:2009:95, 53 kohta). Yksityisen kanneoikeuden täsmällinen laajuus unionin toimen osalta riippuu näet oikeusasemasta, joka on määritelty hänen hyväkseen unionin oikeudessa, jolla pyritään suojelemaan tällä tavoin tunnustettuja oikeutettuja etuja (tuomio 28.2.2019, neuvosto v. Growth Energy ja Renewable Fuels Association, C-465/16 P, EU:C:2019:155, 107 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 52 Tästä seuraa, että jotta jonkun henkilön osalta voidaan katsoa, että menettelylliset oikeudet koskevat häntä erikseen, ja jotta kyseisellä henkilöllä voisi olla oikeus nostaa kumoamiskanne menettelyllisiä oikeuksia loukaten annetusta toimesta, nämä oikeudet on pitänyt myöntää kyseiselle henkilölle lainmukaisesti.
- 53 Nyt käsiteltävässä asiassa komissio on riitauttanut unionin yleiseen tuomioistuimeen toimittamassaan vastineessa CCCME:n menettelyllisten oikeuksiensa loukkaamiseen vetoamiseksi nostaman kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytysten täyttymisen sillä perusteella, ettei CCCME ollut asiaomainen osapuoli, jolle on annettu tällaisia oikeuksia perusasetuksessa.

Kyseisen kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytysten täyttymisen arvioimiseksi unionin yleisen tuomioistuimen olisi siis pitänyt arvioida, annetaanko CCCME:lle perusasetuksessa menettelyllisiä oikeuksia.

- 54 Unionin yleinen tuomioistuin katsoi kuitenkin valituksenalaisen tuomion 53–60 kohdassa, että riidanalainen asetus koski CCCME:tä erikseen siitä syystä, että komissio oli pitänyt sitä koko kyseisen asetuksen antamiseen johtaneen menettelyn ajan asianomaisena osapuolena, joka edustaa muun muassa Kiinan valurautateollisuutta, koska komissio oli myöntänyt sille menettelyllisiä oikeuksia, joihin kuului oikeus tutustua tutkimusaineistoon, oikeus saada alustavat ja lopulliset päätelmät, oikeus esittää näistä huomautuksia ja oikeus osallistua kahteen kyseisen menettelyn yhteydessä järjestettyyn kuulemiseen.
- 55 On siis todettava, että unionin yleinen tuomioistuin ei ole tutkinut sitä, oliko näiden menettelyllisten oikeuksien myöntäminen CCCME:lle lainmukaista, ja se teki näin ollen oikeudellisen virheen tutkiessaan, oliko SEUT 263 artiklan neljännessä kohdassa määrätty edellytys, jonka mukaan kantajan kanteen kohteena olevan toimen on koskettava kantajaa erikseen, täyttynyt CCCME:n osalta.
- 56 Tätä toteamusta ei kyseenalaista se valituksenalaisen tuomion 64 kohdassa oleva unionin yleisen tuomioistuimen esittämä seikka, jonka mukaan on niin, että vaikka komission nämä oikeudet CCCME:lle myöntäessään tekemä virhe näytetään toteen, sillä ei voitaisi poistaa sitä, mikä on myönnetty ja annettu hallinnollisen menettelyn aikana, varsinkaan kun kyseisen menettelyn päättämisen jälkeen komissiolla oli edelleen mahdollisuus peruuttaa riidanalainen asetus ja aloittaa menettely uudelleen ja korjata kyseinen virhe siinä vaiheessa, jossa se oli tehty. Komission hallinnollisen menettelyn aikana tekemät päätökset ja komission mahdollisuus korjata näitä päätöksiä eivät näet voi rajoittaa sitä tutkintaa, jonka unionin tuomioistuimet suorittavat niiden käsiteltäväksi saatettujen kanteiden tutkittavaksi ottamisen osalta.
- 57 Sama oikeudellinen virhe rasittaa sitä tutkintaa, jonka unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt valituksenalainen tuomion 71–75 kohdassa siitä SEUT 263 artiklan neljännessä kohdassa määrätystä edellytyksestä, jonka mukaan kantajan kanteen kohteena olevan toimen on koskettava kantajaa suoraan, koska myös tämä tutkinta perustuu siihen, että komissio on myöntänyt CCCME:lle menettelyllisiä oikeuksia hallinnollisessa menettelyssä.
- 58 Nämä virheet voivat kuitenkin johtaa CCCME:n omissa nimissään nostaman kanteen tutkimatta jättämiseen vain, jos osoitetaan, ettei CCCME voinut lainmukaisesti saada kysymyksessä olevia menettelyllisiä oikeuksia. On siis arvioitava, oliko kyseiset oikeudet myönnettävä CCCME:lle perusasetuksen nojalla.
- 59 CCCME katsoo tältä osin, että sille myönnetään perusasetuksessa tällaisia oikeuksia, koska se on tarkasteltavana olevan tuotteen tuojia tai viejiä edustava järjestö.
- 60 Vaikka perusasetuksen 5 artiklan 11 kohdassa, 6 artiklan 7 kohdassa, 20 artiklan 1 ja 2 kohdassa sekä 21 artiklan 2 kohdassa myönnetään polkupyynnillä tuodun tuotteen tuojia tai viejiä edustaville järjestöille tiettyjä menettelyllisiä oikeuksia, kyseisessä asetuksessa ei määritellä näihin säännöksiin sisältyvää tuojia tai viejiä edustavan järjestön käsitettä.
- 61 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kyseistä käsitettä tulkittaessa on näin ollen otettava huomioon paitsi niiden säännösten sanamuoto, johon se sisältyy, myös asiayhteys, johon nämä säännökset kuuluvat, ja sillä säännöstöllä tavoitellut päämäärät, jonka osa nämä säännökset ovat

- (ks. vastaavasti tuomio 22.6.2021, Venezuela v. neuvosto (Kolmanteen valtioon kohdistuva vaikutus), C-872/19 P, EU:C:2021:507, 42 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Kun lisäksi otetaan huomioon unionin tekemien kansainvälisten sopimusten ensisijaisuus unionin johdetun oikeuden teksteihin nähden, mainittua käsitettä on mahdollisuuksien mukaan tulkittava näiden sopimusten, joihin polkumyynnin vastainen sopimus kuuluu, mukaisesti (ks. vastaavasti tuomio 28.4.2022, Yieh United Steel v. komissio, C-79/20 P, EU:C:2022:305, 101 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 62 Sanamuodon mukaisen tulkinnan mukaan tuojia tai viejiä edustavan järjestön käsitteellä tarkoitetaan henkilöryhmittymää, joka edustaa tuojia tai viejiä yleisesti.
- 63 Tästä seuraa ensinnäkin, että kyseisellä käsitteellä ei tarkoiteta henkilöitä tai yksikköjä, jotka edustavat muiden kuin tuojien tai viejien etuja, kuten erityisesti valtion etuja. Tämä tulkinta saa vahvistuksen siitä asiayhteydestä, johon mainittu käsite kuuluu. Perusasetuksen 5 artiklan 11 kohdassa, 6 artiklan 7 kohdassa ja 20 artiklan 1 kohdassa nimetään näet yhtäältä ”viejiä ja tuojia edustavat järjestöt” ja toisaalta ”viranomaiset” tai viejään ”edustajat” polkumyynnin vastaisen menettelyn erillisiksi asianomaisiksi osapuoliksi.
- 64 Tämä tulkinta saa vahvistuksen myös siitä, että perusasetuksen tavoitteena on, että komissio voi ottaa käyttöön riittävät polkumyynnitullit hyvän hallinnon periaatetta noudattaen. Tämä tavoite edellyttää, että komissio voi saada tietoonsa polkumyynnin vastaiseen menettelyyn osallistuvien eri asianomaisten osapuolten näkemykset. Perusasetuksen johdanto-osan 12 perustelukappaleessa todetaan siis, että asianomaisilla osapuolilla olisi oltava hyvät mahdollisuudet esittää kaikki olennaiset todisteet ja puolustaa etujaan. Todisteet, jotka tuojia tai viejiä edustavat järjestöt ja viejään edustajat voivat esittää, sekä niiden kummankin edut eivät kuitenkaan ole välttämättä samat. Tuojia tai viejiä edustavat järjestöt puolustavat tuojien tai viejien kaupallisia tai teollisia etuja, kun taas viejään edustajat pyrkivät edistämään viejään poliittisia ja diplomaattisia etuja.
- 65 Kysymyksessä oleva tulkinta on lisäksi polkumyynnin vastaisen sopimuksen 6.11 artiklan mukainen, koska kyseisessä artiklassa erotetaan tässä sopimuksessa tarkoitettujen asianosaisten osalta toisistaan mainitun sopimuksen osapuolina olevien viejämaiden hallitukset sekä kauppias- tai liikealan yhdistykset, joiden jäsenistä enemmistö on polkumyynnitutkimuksen kohteena olevan tuotteen viejiä tai tuojia.
- 66 Unionin lainsäätäjän päätöksestä tehdä ero tuojia tai viejiä edustavien järjestöjen ja viranomaisien sekä viejään edustajien välillä ilmenee, että jotta yksikköä, joka väittää olevansa tämän tuomion 63 kohdassa mainituissa säännöksissä tarkoitettu edustusjärjestö, voidaan pitää tällaisena edustusjärjestönä, viejävaltio ei saa puuttua sen toimintaan vaan kyseisen yksikön on oltava sitä vastoin riittävän riippumaton tästä valtiosta, jotta se voi tosiasiallisesti toimia tuojien tai viejien yleisten ja kollektiivisten etujen edustajana eikä mainitun valtion välikätenä.
- 67 Tämä perusasetuksessa tarkoitettujen edustusjärjestöjen riippumattomuus ilmentää sitä riippumattomuutta, joka yhdistyksillä katsotaan olevan Euroopan unionin perusoikeuskirjan 12 artiklassa määritellyn yhdistymisvapauden nojalla, siltä osin kuin viimeksi mainituissa määräyksissä yhdistyksille annetaan oikeus harjoittaa toimintaansa ja toimia ilman valtion perusteetonta puuttumista (ks. vastaavasti tuomio 18.6.2020, komissio v. Unkari (Järjestöjen avoimuus), C-78/18, EU:C:2020:476, 110–113 kohta). Tällainen samankaltaisuus rajoittuu kuitenkin siihen, ettei asianomainen valtio puutu järjestön toimintaan – toimintaan puuttumisella kyseenalaistettaisiin se, että järjestö edustaa tuojien ja viejien yleisiä ja kollektiivisia

- etuja –, koska perusasetuksella pyritään panemaan täytäntöön polkumyynnin vastaisen sopimuksen, jonka tavoitteena on edistää maailmanlaajuisia kauppaa eikä yhdistymisvapautta, säännöt.
- 68 Toiseksi on todettava, että tämän tuomion 62 ja 63 kohdassa mainitun tuojia tai viejiä edustavan järjestön käsitteen sananmukaisesta tulkinnasta ja asiayhteydestä ilmenee, että tällaisen järjestön tarkoituksena on oltava polkumyynnitutkimuksen kohteena olevan tuotteen tuojien tai viejien edustaminen. Tämä edustaminen edellyttää, että tällaisen järjestön jäseniin kuuluu huomattava määrä kyseisen tuotteen tuojia tai viejiä. Se edellyttää lisäksi, että kyseisten jäsenten harjoittama mainitun tuotteen tuonti tai vienti on merkittävää siten, että asianomainen järjestö voi tehdä selkoa tämän saman tuotteen tuojien tai viejien toimintaan liittyvistä ominaispiirteistä yleisesti.
- 69 Tämä tulkinta saa vahvistuksen tämän tuomion 64 kohdassa esitetystä perusasetuksen tavoitteesta, joka edellyttää tuojia tai viejiä edustavien järjestöjen osallistumista asianomaisina osapuolina polkumyynnin vastaiseen menettelyyn. Näiden järjestöjen edut voivat näet olla oikeutettuja vain sillä edellytyksellä, että ne edustavat todellakin polkumyynnin kohteena olevan tuotteen tuojia tai viejiä.
- 70 Kun otetaan huomioon kaikki edellä mainitut seikat, perusasetuksessa tarkoitettuja tuojia tai viejiä edustavan järjestön käsitteellä on ymmärrettävä tarkoitettavan ryhmittymää, jonka tarkoituksena on polkumyynnin kohteena olevan tuotteen tuojien tai viejien kollektiivisten ja yleisten etujen edustaminen, mikä edellyttää, että yhtäältä kyseinen ryhmittymä on valtion viranomaisista riippumaton, jotta se voi huolehtia tästä edustamisesta, ja toisaalta sen jäseniin kuuluu huomattava määrä tuojia tai viejiä, joiden harjoittama kyseisen tuotteen tuonti tai vienti on merkittävää.
- 71 Koska kantajan on näytettävä toteen, että sillä on oikeus ajaa kannetta, CCCME:n oli nyt käsiteltävässä asiassa osoitettava, että se oli tällainen tarkasteltavana olevan tuotteen tuojia tai viejiä edustava järjestö.
- 72 CCCME on väittänyt tältä osin unionin yleiselle tuomioistuimelle jättämässään kannekirjelmässä, että sen jäseniin kuuluu 19 tarkasteltavana olevan tuotteen vientiä harjoittavaa tuottajaa, joille on määrätty riidanalaisella asetuksella polkumyynnitulleja. CCCME:n säännöistä ilmenee lisäksi, että se on voittoa tavoittelematon yhteiskunnallinen järjestö, jonka ovat perustaneet vapaaehtoisesti Kiinassa rekisteröidyt yritykset ja laitokset, jotka ovat mukana koneiden ja elektroniikan alan tuonnissa ja viennissä, sijoitustoiminnassa ja yhteistyössä (2 artikla), ja että sen tarkoituksena on etenkin turvata jäsentensä oikeudet ja oikeutetut edut sekä edistää kone- ja elektroniikkateollisuuden tervettä kehitystä (3 artikla). CCCME:hen kuuluu siis polkumyynnin kohteena olevan tuotteen viejiä, ja se on valtuutettu valvomaan niiden etuja.
- 73 Kuten komissio huomauttaa, CCCME:n säännöissä kuitenkin todetaan, että ryhmittymä toimii kahden Kiinan kansantasavallan ministeriön valvonnan, hallinnon ja kaupallisen ohjauksen alaisena (4 artikla) ja että se harjoittaa merkityksellistä toimintaansa Kiinan hallituksen ohjeiden ja valtuutusten perusteella (6 artiklan 2 kohta). Nämä seikat kuitenkin osoittavat, ettei CCCME ole riittävän riippumaton Kiinan valtion elimistä siten, että sitä voitaisiin pitää tarkasteltavana olevan tuotteen viejiä ”edustavana järjestönä”.
- 74 CCCME ei myöskään näytä toteen, että se edustaa tarkasteltavana olevan tuotteen tuojia tai viejiä. Komissio on käsiteltävässä asiaa unionin yleisessä tuomioistuimessa huomauttanut, että CCCME toimii kaikilla koneiden ja elektroniikan aloilla ja siihen kuuluu yli 10 000 jäsentä. Kun CCCME:tä

on lisäksi pyydetty unionin yleisessä tuomioistuimessa ottamaan kantaa komission väitteeseen, jonka mukaan se ei edusta tuntuva määrää tarkasteltavana olevan tuotteen vientiä harjoittavia tuottajia, se on vain viitannut ensinnäkin riidanalaisen asetuksen 25 perustelukappaleeseen, jossa komissio on arvioinut, että CCCME edustaa muun muassa Kiinan valurautateollisuutta, ja toiseksi sen unionin yleiselle tuomioistuimelle jättämän kannekirjelmän liitteessä A.4 olevaan todistukseen, jonka mukaan siihen kuuluu 19 tarkasteltavana olevan tuotteen vientiä harjoittavaa tuottajaa, ja todennut, että tämä määrä on tuntuva. Valittajat ovat lisäksi todenneet unionin tuomioistuimen kysymyksiin antamassaan vastauksessa toimittaneensa komissiolle luettelon 58 kiinalaisesta valuraudan vientiä harjoittavasta tuottajasta, jotka ovat CCCME:n jäseniä. Tätä luetteloa ei ole kuitenkaan toimitettu unionin tuomioistuimille, eivätkä valittajat ole täsmentäneet näiden jäsenten viemien asianomaisten tuotteiden määrää. Tästä seuraa, että CCCME ei ole osoittanut sitä, että sen jäseniin kuuluu huomattava määrä tarkasteltavana olevan tuotteen viejiä tai tuojia, eikä sitä, että sen jäsenten harjoittama kyseisen tuotteen vienti oli merkittävää.

- 75 CCCME:llä ei siis ollut asiavaltuutta SEUT 263 artiklan neljännen kohdan nojalla, joten kanne, jonka se on nostanut omissa nimissään, on jätettävä tutkimatta ja unionin yleinen tuomioistuin on virheellisesti tutkinut tämän kanteen tueksi esitetyt kanneperusteet, jotka perustuivat CCCME:n menettelyllisten oikeuksien loukkaamiseen.

2. CCCME:n oikeus edustaa jäseniään tuomioistuimessa

a) Asianosaisten lausumat

- 76 Komissio väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt valituksenalaisen tuomion 98–103 kohdassa oikeudellisen virheen katsoessaan, ettei ollut tarpeen, että järjestö on järjestetty demokraattisesti, jotta se voi ajaa kannetta jäsentensä nimissä. Sen mukaan ammatillinen yhdistys (toimialajärjestö) ei voi olla sellaisen valtion ilmentymä, joka rakentuu kommunistisen yksipuoluejärjestelmän varaan, koska tällaisessa tapauksessa tämä yhdistys joutuisi valvomaan jäsentensä etuja, sellaisina kuin jäsenet määrittelevät ne demokraattisesti, suhteessa tähän valtioon, jonka ilmentymä se on. Tulkinta, jonka mukaan ammatillinen yhdistys on osa valtiota ja ajaa samanaikaisesti jäsentensä kollektiivisia etuja tätä valtiota vastaan, on ristiriidassa jäsenvaltioille yhteisten edustuksellista demokratiaa koskevien perusperiaatteiden kanssa. Sen maan erityispiirteiden huomioon ottaminen, jossa yhdistys on perustettu, olisi lisäksi vastoin SEU 3 artiklan 5 kohdassa vahvistettua periaatetta, jonka mukaan unioni vaalii ja puolustaa arvojaan kansainvälisissä suhteissaan.

- 77 CCCME riitauttaa komission argumentaation.

b) Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 78 Komissio väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 98–103 kohdassa hylännyt virheellisesti kanteen tutkimatta jättämistä koskevan oikeudenkäyntiväitteen siltä osin kuin CCCME oli nostanut kyseisen kanteen jäsentensä nimissä. Komission mukaan on näet niin, että koska CCCME on Kiinan kansantasavallan ilmentymä eikä sitä ole järjestetty demokraattisesti, sillä ei ole oikeutta nostaa kumoamiskannetta eräiden jäsentensä nimissä.

- 79 Alustavasti on huomautettava, että kysymys siitä, voiko järjestö edustaa jäseniään unionin tuomioistuimissa nostetun kumoamiskanteen yhteydessä, on siihen kysymykseen nähden erillinen kysymys, onko se perusasetuksessa tarkoitettu ”tuoja tai viejiä edustava järjestö”.
- 80 Ensimmäisen kysymyksen osalta vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee, että järjestö, jonka tehtävänä on puolustaa tiettyjen yritysten kollektiivisia etuja, voi lähtökohtaisesti nostaa kumoamiskanteen SEUT 263 artiklan neljännen kohdan nojalla ainoastaan, jos se voi vedota omaan oikeussuojan tarpeeseen tai jos sen edustamalla yrityksillä tai joillakin niistä on erillinen asiavaltuus (ks. vastaavasti tuomio 13.3.2018, European Union Copper Task Force v. komissio, C-384/16 P, EU:C:2018:176, 87 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 81 Sellaisen järjestön nostama kanne voidaan siis kyseisen määräyksen nojalla ottaa tutkittavaksi, joka toimii yhden tai usean sellaisen jäsenensä sijaan, jotka olisivat itse voineet nostaa kanteen, joka olisi otettu tutkittavaksi (tuomio 22.12.2008, British Aggregates v. komissio, C-487/06 P, EU:C:2008:757, 39 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 82 Kuten unionin yleinen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 84 kohdassa perustellusti huomauttanut, sen tavoitteena, että jollakin järjestöllä katsotaan olevan mahdollisuus nostaa kanne jäsentensä nimissä, on mahdollistaa tehokkaampi oikeudenhoito välttämällä se, että sen jäsenet nostavat lukuisia kanteita samoista toimista.
- 83 Edellä esitetystä ilmenee, että jotta järjestö voisi pätevästi nostaa kanteen unionin tuomioistuimissa jäsentensä nimissä, ensinnäkin niiden luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden, joiden nimissä se toimii, on oltava sen jäseniä, toiseksi sillä on oltava oikeus ajaa kannetta niiden nimissä, kolmanneksi kyseinen kanne on nostettava niiden nimissä, neljänneksi ainakin yksi niistä jäsenistä, joiden nimissä järjestö toimii, olisi voinut itse nostaa kanteen, joka olisi otettu tutkittavaksi, ja viidenneksi jäsenet, joiden nimissä järjestö toimii, eivät ole nostaneet samanaikaisesti kannetta unionin tuomioistuimissa.
- 84 Toisin kuin komissio väittää, se, että järjestö voi edustaa sen jäseniä tuomioistuimissa, ei edellytä edellä olevassa kohdassa mainittujen viiden edellytyksen lisäksi sitä, että kyseinen järjestö on järjestetty demokraattisesti. Tutkittaessa SEUT 263 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettua oikeushenkilön käsitettä unionin tuomioistuin on näet katsonut, että tämän käsitteen piiriin kuuluvat sekä yksityiset oikeushenkilöt että julkisyhteisöt ja kolmannet valtiot, mainitsematta tai ottamatta huomioon niiden järjestäytymistä demokraattisesti (ks. vastaavasti tuomio 22.6.2021, Venezuela v. neuvosto (Kolmanteen valtioon kohdistuva vaikutus), C-872/19 P, EU:C:2021:507, 41–52 kohta). Tästä seuraa, että yksityisten oikeushenkilöiden, julkisyhteisöjen ja kolmansien valtioiden asiavaltuus kyseisen määräyksen nojalla ei riipu tällaisesta demokraattisesta järjestäytymisestä.
- 85 Oikeusriidassa, jonka kohteena on lopullisen polkumyöntitullin käyttöönotosta annetun asetuksen kumoaminen, unionin tuomioistuin on siis katsonut – kuten unionin yleinen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 99 kohdassa perustellusti todennut –, että järjestön tiettyjen jäsenten äänioikeuden tai muun keinon, jonka avulla ne voivat vedota intresseihinsä järjestön puitteissa, puuttuminen ei riitä osoittamaan, ettei kyseisen järjestön tavoitteena ole tällaisten jäsenten edustaminen. Tällainen puuttuminen ei siis estä mainittua järjestöä nostamasta kumoamiskannetta jäsentensä nimissä (ks. vastaavasti tuomio 28.2.2019, neuvosto v. Growth Energy ja Renewable Fuels Association, C-465/16 P, EU:C:2019:155, 120–125 kohta).

- 86 Tästä seuraa, että unionin yleinen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 92–103 kohdassa oikeudellista virhettä tekemättä, että järjestön oikeudelle ajaa kannetta jäsentensä nimissä ei ole asetettu edellytystä, joka liittyy ”kyseisen järjestön edustukselliseen luonteeseen jäsenvaltioiden yhteisessä oikeusperinteessä tarkoitettussa merkityksessä” ja siis lähinnä kyseisen järjestön järjestäytymisen demokraattisuuteen.
- 87 Komission esittämä oikeudenkäyntiväite CCCME:n jäsentensä nimissä unionin yleisessä tuomioistuimessa nostaman kanteen osalta on siis hylättävä.

3. Yhdeksän muun valittajan asianajajilleen antamien valtakirjojen sääntöjenmukaisuus

a) Asianosaisten lausumat

- 88 Komissio väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt valituksenalaisen tuomion 133–137 kohdassa oikeudellisen virheen todetessaan, että yhdeksän muun valittajan kanteet voitiin ottaa tutkittaviksi, vaikka komissio oli riitauttanut näiden valittajien asianajajilleen antamien valtakirjojen sääntöjenmukaisuuden. Unionin yleinen tuomioistuin ei sen mukaan voinut sivuuttaa tällaista riitautusta sillä perusteella, ettei sen työjärjestyksessä edellytetä selvitystä siitä, että asianajajalle annetun valtakirjan allekirjoittajalla on ollut siihen kelpoisuus. Jos valtakirja riitautetaan, unionin yleisen tuomioistuimen velvollisuus tarkastaa kyseinen valtakirja perustuu Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 21 artiklaan.
- 89 Valittajat riitauttavat komission argumentaation.

b) Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 90 Komissio väittää, että yhdeksän muun valittajan kanteet oli jätettävä tutkimatta, koska niiden asianajajille annetut valtakirjat olivat sääntöjenvastaisia ja koska unionin yleinen tuomioistuin ei voinut hylätä sen tältä osin esittämää oikeudenkäyntiväitettä vetoamalla siihen, ettei sen työjärjestyksessä edellytetä selvitystä siitä, että näiden valtakirjojen allekirjoittajalla on ollut siihen kelpoisuus.
- 91 Tältä osin on huomautettava, että Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 19 artiklan, jota sovelletaan kyseisen perussäännön 53 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan unionin yleiseen tuomioistuimeen, nojalla on niin, että jotta yhdeksän muun valittajan kaltaiset oikeushenkilöt voivat nostaa kanteen unionin tuomioistuimissa, niillä on oltava edustajanaan asianajaja, jolla on oikeus esiintyä jonkin jäsenvaltion tai jonkin muun Euroopan talousalueesta 2.5.1992 tehdyn sopimuksen (EYVL 1994, L 1, s. 3) sopimuspuolena olevan valtion tuomioistuimessa.
- 92 Siltä osin kuin on kyse oikeushenkilöiden asianajajalle antamasta valtakirjasta unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 51 artiklan 3 kohdassa määrätään, että asianajajan, jonka edustama asianosainen on yksityisoikeudellinen oikeushenkilö, on jätettävä kirjaamoon tämän antama valtakirja. Ennen 1.7.2015 sovelletusta työjärjestyksen versiosta poiketen tässä määräyksessä ei määrätä yksityisoikeudellisen oikeushenkilön velvollisuudesta esittää selvitys siitä, että sen asianajajalle annetun valtakirjan allekirjoittajalla on ollut siihen kelpoisuus.
- 93 Se, ettei kyseisen 51 artiklan 3 kohdassa määrätä tästä velvollisuudesta, ei vapauta kuitenkaan unionin yleistä tuomioistuinta tarkastamasta asianomaisen valtakirjan sääntöjenmukaisuutta, jos se riitautetaan. Se, että kantajan ei kannekirjelmäänsä jättäessään tarvitse esittää tätä selvitystä, ei

näet vaikuta siihen kantajalla olevaan velvollisuuteen, jonka mukaan sen on pitänyt valtuuttaa asianajajansa sääntöjenmukaisesti, jotta tämä voi ajaa kannetta tuomioistuimessa. Näyttövaatimusten helpottamisella kannekirjelmää jätettäessä ei ole mitään vaikutusta siihen aineelliseen edellytykseen, jonka mukaan kantajien on oltava asianmukaisesti asianajajiensa edustamia. Jos asianosaisen asianajajalleen antaman valtakirjan sääntöjenmukaisuus riitautetaan, kyseisen asianosaisen on näytettävä siis toteen tämän valtakirjan sääntöjenmukaisuus (ks. vastaavasti tuomio 16.2.1965, Barge v. korkea viranomainen, 14/64, EU:C:1965:13, s. 10).

- 94 Kuten julkisasiamies on ratkaisuehdotuksensa 120 ja 121 kohdassa lähinnä huomauttanut, unionin yleinen tuomioistuin teki siis oikeudellisen virheen katsoessaan valituksenalaisen tuomion 136 kohdassa, että koska sen työjärjestyksessä ei edellytetä selvitystä siitä, että asianajajalle annetun valtakirjan allekirjoittajalla on ollut siihen kelpoisuus, se, että komissio oli riitauttanut yhdeksän muun valittajan asianajajille annettujen valtakirjojen sääntöjenmukaisuuden, oli jätettävä huomiotta.
- 95 On siis arvioitava yhdeksän muun valittajan kanteiden tutkittavaksi ottamista.
- 96 Tältä osin on huomautettava, että komissio vetoaa oikeudenkäyntiväitteensä tueksi yhtäältä siihen, että eräät kyseessä olevien valtakirjojen allekirjoittajista eivät ole täsmentäneet asemaansa eivätkä he ole liittäneet mukaan asiakirjoja, joissa osoitetaan heidän oikeutensa allekirjoittaa tällaisia asiakirjoja, ja toisaalta siihen, että eräät näiden valtakirjojen allekirjoittajat, jotka ovat täsmentäneet asemakseen toimitusjohtaja, pääjohtaja, talousjohtaja tai johtaja, eivät olleet perustelleet sitä, että heillä on Kiinan oikeuden nojalla kelpoisuus allekirjoittaa tällaisia valtakirjoja.
- 97 Vaikka unionin tuomioistuinten on vaadittava, että asianosainen esittää selvityksen asianajajalleen annetun valtakirjan sääntöjenmukaisuudesta, jos vastapuoli riitauttaa tämän valtakirjan, tällainen vaatimus on kuitenkin asetettu vain siltä osin kuin kyseinen riitauttaminen perustuu riittävän konkreettisiin ja täsmällisiin seikkoihin.
- 98 Komissio ei ole nyt käsiteltävässä asiassa esittänyt tällaisia seikkoja. Se, että eräät kyseessä olevien valtakirjojen allekirjoittajista eivät ole täsmentäneet asemaansa tai – kun he ovat täsmentäneet asemansa – eivät ole perustelleet sitä, että heillä on Kiinan oikeuden nojalla kelpoisuus allekirjoittaa tällaisia valtakirjoja, eivät ole tällaisia seikkoja.
- 99 Komission esittämä oikeudenkäyntiväite yhdeksän muun valittajan nostamien kanteiden osalta on siis hylättävä.

4. Johtopäätökset unionin yleisessä tuomioistuimessa nostetun kanteen tutkittavaksi ottamisesta

- 100 Edellä esitetyn perusteella on pääteltävä, että unionin yleisessä tuomioistuimessa nostettu kanne voidaan ottaa tutkittavaksi siltä osin kuin CCCME on nostanut sen jäsentensä ja yhdeksän muun valittajan nimissä. Koska CCCME:llä ei ole SEUT 263 artiklan neljännen kohdan nojalla asiavaltuutta, kyseinen kanne on sitä vastoin jätettävä tutkimatta siltä osin kuin CCCME on nostanut sen omissa nimissään. Unionin yleinen tuomioistuin on siis tutkinut virheellisesti mainitun kanteen siltä osin kuin CCCME oli vedonnut siinä menettelyllisten oikeuksiensa loukkaamisen, joten nyt käsiteltävässä valituksessa tämän tutkinnan osalta esitetyt valitusperusteet on jätettävä tutkimatta.

B Asiakysymys

1. Ensimmäinen valitusperuste

a) Asianosaisten lausumat

- 101 Ensimmäisessä valitusperusteessaan, jossa on kaksi osaa, valittajat väittävät, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt valituksenalaisen tuomion 152–211 ja 398–403 kohdassa virheitä arvioidessaan sitä tuonnin määrää, joka on otettava huomioon selvitetäessä vahingon olemassaoloa perusasetuksen 3 artiklan nojalla.
- 102 Valittajat väittävät tämän ensimmäisen valitusperusteen ensimmäisessä osassa, että unionin yleinen tuomioistuin on virheellisesti vahvistanut komission lähestymistavan, jonka mukaan nyt käsiteltävässä asiassa tämä vahinko voitiin määrittää ekstrapoloimalla tuonnin absoluuttiset ja suhteelliset määrät vuosittain ja viitemaittain tuleviin vuosiin ja muihin maihin. Tällainen ekstrapolointi perustuu oletamaan, joka ei ole kohtuullinen, uskottava eikä oikeutettu ja jonka mukaan määrät ja viitehinnat eivät ole ajan myötä muuttuneet eri maiden välillä.
- 103 Unionin yleinen tuomioistuin on erityisesti tehnyt virheen valituksenalaisen tuomion 194 kohdassa, kun se on vedonnut viitetietojen huomioon ottamiseen valittajien kumoamiskanteen ensimmäisen kanneperusteen ensimmäisen osan hylkäämiseksi eikä se ole tarkastellut kysymystä niiden ekstrapoloinnista muihin vuosiin ja muihin maihin. Tällainen lähestymistapa ei perustu valittajien mukaan selkeään näyttöön, kuten perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdassa edellytetään. Komission oletama, jonka mukaan tuonti ei ole ollut kehittynyt, on järjetön, koska tuontitietoihin vedotaan nimenomaan tuonnin kehittymisen ja asianomaisten maiden välisten erojen arvioimiseksi.
- 104 Unionin yleinen tuomioistuin on lisäksi erehtynyt kyseisen tuomion 179 kohdassa katsoessaan, etteivät CCCME:n toimittamat Kiinan vientiä koskevat tiedot olleet olennaisia. Se, että komission oletama ei vääjäämättä ole uskottava, yhdistettynä Kiinan vientiä koskeviin tietoihin, jotka osoittavat, ettei kyseinen oletama ole luotettava, todistaa valittajien mukaan, että komission huomioon ottamat tiedot eivät ole kyseisen 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua selkeää näyttöä. Mikä tahansa muu lähestymistapa merkitsisi kohtuuttoman todistustaakan asettamista.
- 105 Valittajat katsovat ensimmäisen valitusperusteensa toisessa osassa, että unionin yleinen tuomioistuin on jättänyt virheellisesti toteamatta, ettei komissio ollut tutkinut kaikkia olennaisia seikkoja huolellisesti ja puolueettomasti, mihin sillä oli velvollisuus hyvän hallinnon periaatteen ja huolenpitovelvollisuuden sekä sille perusasetuksen 3 artiklan 2 ja 3 sekä 5–7 kohdan mukaan kuuluvien velvollisuuksien nojalla. Unionin yleinen tuomioistuin ei niiden mukaan voinut rajoittaa komission velvollisuutta ottaa huomioon kaikki käytettävissä olevat tiedot vetoamalla yhtäältä komission velvollisuuteen noudattaa menettelyn määräaikoja ja toisaalta siihen, että näiden velvollisuuksien noudattamisen on voitava johtaa riittävän suurella todennäköisyydellä luotettavimpiin tuloksiin. Velvollisuus nojautua selkeään näyttöön ja ottaa huomioon kaikki käytettävissä olevat tiedot selkeään näytön saamiseksi on mistä tahansa määräajasta riippumaton vähimmäisvaatimus ja merkitsee tässä tarkoituksessa absoluuttista velvollisuutta. Tämä tulkinta saa tukea 10.9.2015 annetun tuomion Bricmate (C-569/13, EU:C:2015:572) 68 kohdassa esitetystä seikoista.

- 106 Unionin yleinen tuomioistuin on siis valittajien mukaan katsonut valituksenalaisen tuomion 200 kohdassa virheellisesti, että oli otettava huomioon se, että hankittaviksi suunnitellut tiedot saattavat tai eivät saata johtaa riittävän suurella todennäköisyydellä luotettavampiin tuloksiin kuin mitä sovellettavien määräaikojen kuluessa saatavat tulokset ovat. On näet ensinnäkin vaikea osoittaa, miten todennäköistä tämä on, ennen kuin nämä ensimmäiset tulokset on saatu, ja toiseksi ainoa tuontia koskevien tietojen hankkimiseen sovellettava määräaika on tutkimuksen kokonaiskesto, joka on viisitoista kuukautta.
- 107 Kyseisen tuomion 199–202 kohdassa esitetyllä unionin yleisen tuomioistuimen arvioinnilla loukataan valittajien mukaan komission velvollisuutta tutkia viran puolesta kaikki käytettävissä olevat tiedot, koska kyseinen arviointi merkitsee sitä, että katsotaan, että komission ei tarvinnut tehdä yhtään mitään täyttääkseen velvollisuutensa hakea tietoja kaikista sen käytettävissä olleista lähteistä, koska tämä olisi ollut kohtuutonta. Valittajat riitauttavat myös mainitun tuomion 205 kohdassa esitetyn unionin yleisen tuomioistuimen toteamuksen, jonka mukaan komission ei tarvinnut esittää pyyntöä tulliviranomaisille sillä perusteella, että tämä edellyttäisi huomattavaa työpanosta ja veisi paljon aikaa. Valittajat katsovat, että jos oletetaan, että tällainen vaatimus on kohtuuton, perusasetuksen 6 artiklan 3 ja 4 kohta menettäisi kokonaan merkityksensä.
- 108 Saman tuomion 205 ja 206 kohdassa olevista unionin yleisen tuomioistuimen arvioinneista poiketen kaikkien kahden nimenomaisen mutta rajallisen ajanjakson aikana kahden nimenomaisen maan osalta toteutettujen liiketapahtumien tutkinta tarjoaisi merkittäviä tietoja sen oletaman kohtuullisuudesta ja uskottavuudesta, jonka mukaan tuonti ei ollut kehittynyt ajan myötä, ja mahdollistaisi täsmällisemmän ekstrapoloinnin.
- 109 Unionin yleinen tuomioistuin katsoo valituksenalaisen tuomion 209 kohdassa valittajien mukaan virheellisesti, etteivät tuojat olleet toimittaneet tätä koskevia tietoja. Komissio ei näet ole pyytänyt näitä tietoja, jotka olisivat olleet edustavampia kuin ekstrapolointi, jonka se on suorittanut tällaisten tietojen puuttuessa. Unionin yleinen tuomioistuin on joka tapauksessa tehnyt ilmeisen virheen katsoessaan, että valitut tuojat eivät edustaneet riittävällä tavalla kaikkia tarkasteltavana olevan tuotteen maahantuojia, koska ne edustivat niitä tällä tavalla perusasetuksen 17 artiklan 1 kohdan nojalla.
- 110 Komissio ja väliintulijat riitauttavat valittajien argumentaation.

b) Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

1) Alustavat huomautukset

- 111 Valittajat väittävät ensimmäisessä valitusperusteessaan lähinnä, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisia virheitä katsoessaan, että komissio oli osoittanut asianmukaisesti polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrän määrittäessä vahingon olemassaoloa perusasetuksen 3 artiklan nojalla.
- 112 Tästä on muistutettava, että unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan yhteisen kauppapolitiikan ja aivan erityisesti kaupallisten suojatoimenpiteiden alalla unionin toimielimillä on laaja harkintavalta, koska ne taloudelliset ja poliittiset tilanteet, joita toimielinten on arvioitava, ovat monitahoisia. Tämä laaja harkintavalta koskee erityisesti unionin

tuotannonalalle aiheutuneen vahingon olemassaolon määrittämistä polkumyynnin vastaisessa menettelyssä (tuomio 20.1.2011, komissio v. Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 35 ja 36 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

- 113 Tällaista arviointia koskevassa tuomioistuINVALVONNASSA on näin ollen rajoitettava tarkastamaan, että menettelysääntöjä on noudatettu, että arvioinnin perustaksi hyväksytyt tosiseikat ovat aineellisesti paikkansapitäviä, että näitä tosiseikkoja arvioitaessa ei ole tehty ilmeistä virhettä ja että harkintavaltaa ei ole käytetty väärin. Näin on etenkin silloin, kun polkumyyntitutkimuksessa määritetään niitä tekijöitä, jotka aiheuttavat vahinkoa unionin tuotannonalalle (tuomio 20.1.2011, komissio v. Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 36 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 114 Unionin yleisen tuomioistuimen harjoittama valvonta, joka koskee todisteita, joihin unionin toimielimet perustavat toteamuksensa, ei merkitse tosiseikkojen uutta arviointia, jolla korvataan kyseisten toimielinten tekemä arviointi. Tällä valvonnalla ei loukata kyseisten toimielinten laajaa harkintavaltaa kauppapolitiikan alalla, vaan siinä rajoitutaan toteamaan, voivatko nämä todisteet tukea toimielinten tekemiä päätelmiä. Unionin yleisen tuomioistuimen on näin ollen paitsi tutkittava esitettyjen todisteiden aineellinen paikkansapitävyys, luotettavuus ja johdonmukaisuus myös tarkastettava, sisältävätkö nämä todisteet kaikki ne merkitykselliset seikat, jotka on otettava huomioon monitahoisen tilanteen arvioinnissa, ja voivatko kyseiset todisteet tukea niistä tehtyjä päätelmiä (tuomio 28.4.2022, Yieh United Steel v. komissio, C-79/20 P, EU:C:2022:305, 58 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 115 Valittajien ensimmäisen valitusperusteensa yhteydessä esittämiä eri väitteitä on arvioitava näiden seikkojen perusteella.

2) Ensimmäisen valitusperusteen ensimmäinen osa

- 116 Valittajat väittävät ensimmäisen valitusperusteensa ensimmäisessä osassa, että unionin yleinen tuomioistuin on luonnehtinut virheellisesti ”perustelluiksi” komission esittämät oletamat tuonnin määrän määrittelemiseksi ja niistä seuraavat arviot ”kohtuullisiksi” ja ”uskottaviksi”. Unionin yleinen tuomioistuin ei olisi voinut siis katsoa, että komissio oli perustanut tuonnin määrää koskevan arviointinsa selkeään näyttöön, kuten perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdassa edellytetään.
- 117 Tältä osin on muistutettava, että kyseisen säännöksen mukaan vahingon määrittämisen on perustuttava selkeään näyttöön, ja siihen on sisällyttävä puolueeton tarkastelu muun muassa polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrästä. Mainitussa säännöksessä täsmennetään siis komission tehtäviin asiaa tutkivana viranomaisena kuuluva asian selvittäminen ja tutkinta vahingon olemassaolon osoittamiseksi, jotta polkumyyntitullien käyttöön ottaminen on mahdollista.
- 118 Perusasetuksessa ei kuitenkaan määritellä selkeän näytön käsitettä. Kun otetaan huomioon kyseisen käsitteen sananmukainen merkitys, sen asiayhteys, johon kuuluu muun muassa perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu puolueetonta tarkastelua koskeva vaatimus, ja vahingon olemassaolon määrittämisen tarkoitus eli se, että polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin osalta on mahdollista ottaa käyttöön polkumyyntitulli, mainitulla käsitteellä tarkoitetaan aineellisia seikkoja, jotka osoittavat selkeästi, objektiivisesti ja todennettavissa olevalla tavalla, että kyseisen vahingon indikaattorit ovat todellisia. Käsitteen mukaan ei siten ole mahdollista, että pelkät väitteet, otaksumat tai sattumanvaraiset seikat voisivat olla tällaisia indikaattoreita.

- 119 Tällainen määritelmä on sen tämän tuomion 61 kohdassa mainitun vaatimuksen mukainen, jonka mukaan johdetun oikeuden tekstejä on mahdollisuuksien mukaan tulkittava unionin tekemien kansainvälisten sopimusten mukaisesti. WTO:n valituselin on näet tulkinnut asiassa ”Yhdysvallat – Tiettyihin Japanista peräisin oleviin kuumavalssattuihin terästuotteisiin sovellettavat polkumyynnitoimenpiteet” (WT/DS184/AB/R) 24.7.2001 laatimansa raportin 192 kohdassa selkeän näytön käsitteen, joka sisältyy myös polkumyynnin vastaisen sopimuksen 3 artiklan 1 kappaleeseen, jonka sisältö vastaa täysin perusasetuksen 3 artiklan 2 kohtaa, merkitsevän sitä, että tämän näytön on oltava vakuuttavaa, objektiivista ja todennettavissa olevaa ja että sen on oltava uskottavaa.
- 120 Nyt käsiteltävässä asiassa valituksenalaisesta tuomiosta ilmenee, että komissio on laskeakseen tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnin määrän tarkasteluajanjakson aikana käyttänyt Eurostatin tietoja, jotka oli luokiteltu yhdistetyn nimikkeistön (CN-nimikkeistö) koodien mukaisesti. Sen on kuitenkin pitänyt oikaista näitä tietoja, koska ne eivät koskeneet pelkästään tarkasteltavana olevaa tuotetta vaan myös kaupunkiympäristön kalusteita.
- 121 Komissiolla oli erityisesti CN-koodiin ex 732510 00 kuuluvien adusoimatonta valurautaa olevien tuotteiden osalta käytössään tarkasteluajanjakson alkamisajankohdan eli 1.1.2013 ja 1.1.2014 välisen ajanjakson osalta sellaisiin alanimikkeisiin jaettuja tietoja, joista kaksi sisälsivät yksinomaan nämä tuotteet ja joista kolmas sisälsi viimeksi mainitut tuotteet ja muita tuotteita. Tästä alanimikkeisiin jakamisesta luovuttiin kuitenkin 1.1.2014 alkaen. Adusoimatonta valurautaa koskevien tietojen eristämiseksi 1.1.2014 ja tutkimusajanjakson päättymisajankohdan eli 30.9.2016 välisen ajanjakson osalta komissio otti huomioon 60 prosenttia CN-koodilla ex 732510 00 Kiinasta peräisin olevana tuontina kirjatusta määrästä, koska kyseinen prosenttiosuus vastaa tällä koodilla maahantuotujen adusoimatonta valurautaa olevien tuotteiden osuutta ennen 1.1.2014 suhteessa kaikkiin kyseisellä koodilla maahantuotuihin tuotteisiin, kun otetaan huomioon se, että ennen viimeksi mainittua päivämäärää adusoimatonta valurautaa olevat tuotteet oli luokiteltu kolmeen alanimikkeeseen. Näistä alanimikkeistä viimeisen osalta, joka ei kattanut yksinomaan adusoimatonta valurautaa olevia tuotteita, viimeksi mainittujen tuotteiden osuudeksi arvioitiin 30 prosenttia. Samanlainen laskelma on tehty Intiasta ja muista asianomaisista kolmansista maista peräisin olevan tuonnin osalta (valituksenalaisen tuomion 159 ja 160 kohta).
- 122 CN-koodiin ex 7325 99 10 tarkasteluajanjakson aikana sisältyvät tuotteet käsittivät valuraudan sekä muita tuotteita. Ottaakseen huomioon vain valurautatuotteet komissio otti huomioon 100 prosenttia kyseisellä koodilla kirjatusta Kiinasta peräisin olevaan tuontiin perustuvista liiketapahtumista, joista se vähensi 14 645 tonnia. Tämä vähennys vastasi vuoden 2004 liiketapahtumia, jotka eivät koskeneet tarkasteltavana olevaa tuotetta, koska komissiolla oli kyseisen vuoden osalta käytössään tietoja, jotka osoittivat Kiinan osalta mainittua koodia vastaavaa tuontia mutta jotka eivät koskeneet tarkasteltavana olevaa tuotetta. Vastaava laskenta suoritettiin Intiasta peräisin olevan tuonnin osalta. Komissio katsoi lisäksi valituksen tekijöiden tekemien tutkimusten perusteella, että saman koodin piiriin kuuluva tuonti muista kolmansista maista ei sisältänyt valurautatuotteita (valituksenalainen tuomion 162–164 kohta).
- 123 Unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi valituksenalaisen tuomion 183–196 kohdassa valittajien väitteen, jonka mukaan komission käyttämissä tiedoissa nojaututtiin perusteettomiin ja kohtuuttomiin olettimiin, jotka eivät perustuneet mihinkään selkeään näyttöön. Se perusteli tätä hylkäämistä katsomalla, että koska ei ole olemassa tarkempia ja uudempia tietoja, joiden

luotettavuusaste on sama tai suurempi, ja kun otetaan huomioon se, että komission esittämät arviot ovat kohtuullisia ja uskottavia ja että komissiolla on laaja harkintavalta, tuonnin määrä oli osoitettu asianmukaisesti.

- 124 Valittajat vetoavat ensimmäisen valitusperusteensa ensimmäisen osan tueksi kahteen argumenttiin. Ensinnäkin ne katsovat, että oletama, jonka mukaan eri tuotetyyppien jakautuminen CN-koodin sisällä on ollut ajan myötä vakaata ja yhdenkaltaista eri maissa, ei ole kohtuullinen eikä uskottava. Tätä koskevien todisteiden puuttuessa on järjetöntä katsoa, ettei kyseinen jakautuminen olisi muuttunut.
- 125 Tältä osin on huomautettava, että jos luotettavampia saatavilla olevia tietoja ei ole, muiden tietojen oikaisemisen jälkeen saadut tiedot voivat olla tämän tuomion 118 kohdassa määritellyn kaltaista selkeää näyttöä, kunhan yhtäältä nämä muut tiedot ovat sinällään tällaista selkeää näyttöä ja toisaalta kyseessä olevat oikaisut tehdään kohtuullisten olettamien perusteella siten, että näiden oikaisujen tulos on uskottava.
- 126 Nyt käsiteltävässä asiassa ei ole kiistetty, etteivätkö ne Eurostatin tiedot, joita komissio on käyttänyt määrittääkseen oikaisujen jälkeen kyseessä olevan tuonnin määrän, olisi tämän tuomion 118 kohdassa määritellyn kaltaista selkeää näyttöä.
- 127 Luotettavamman saatavilla olevan näytön puuttuessa unionin yleinen tuomioistuin saattoi lisäksi oikeudellista virhettä tekemättä vahvistaa komission olettamien, jonka mukaan oli kohtuullista katsoa, että saman CN-koodin sisällä tarkasteltavana olevan tuotteen muodostavien tarkastuskaivojen kansien tuonnin osuus suhteessa kaupunkiympäristön kalusteiden tuontiin oli pysynyt ajan myötä samana. Toisin kuin valittajat väittävät, se, että komission tutkinnalla pyritään arvioimaan tuonnin määrän kehitystä, ei osoita, että tämä oletama on virheellinen, koska tällainen kehitys on mahdollista samalla kun eri tuotetyypit jakautuvat edelleen samalla tavalla saman CN-koodin sisällä.
- 128 Koska muiden kolmansien maiden kuin Kiinan kansantasavallan osalta ei ollut olemassa luotettavia tietoja tarkasteltavana olevan tuotteen tuontia koskevasta prosenttiosuudesta suhteessa muihin samaan CN-koodiin kuuluviin tuotteisiin, komissio pystyi myös ottamaan huomioon tämän tuonnin prosenttiosuuden, sellaisena kuin se on todettu Kiinan tuonnin osalta. Koska kolmansien maiden harjoittamasta tarkasteltavana olevan tuotteen mainitusta tuonnista ei ollut olemassa muita luotettavia ja saatavilla olevia tietoja, komissio saattoi näet katsoa, että tällainen ekstrapolointi oli kohtuullinen.
- 129 Valittajien ensimmäisen valitusperusteensa ensimmäisen osan tueksi esittämä ensimmäinen argumentti on siis hylättävä.
- 130 Valittajat riitauttavat toiseksi unionin yleisen tuomioistuimen arvioinnin, jonka mukaan komission arvioita tuonnin määrän arvioimiseksi voitiin pitää kohtuullisina ja uskottavina. Valittajien mukaan unionin yleinen tuomioistuin erehtyi katsoessaan valituksenalaisen tuomion 179 kohdassa, että niiden toimittamat Kiinan vientiä koskevat tiedot eivät olleet olennaisia, vaikka nämä tiedot osoittivat valittajien mukaan päinvastoin, että komission tiedot tuonnista oli arvioitu liian suuriksi.
- 131 Unionin yleinen tuomioistuin on todennut valituksenalaisen tuomion 179 kohdassa, että jos kantajan tarkoituksena on kiistää komission käyttämien tuonnin määrää koskevien tietojen luotettavuus ja päästä siihen, että sen vaatimus hyväksytään, se ei voi tyytyä esittämään

vaihtoehtoisia lukuja, jotka on saatu esimerkiksi niiltä tulliviranomaisilta peräisin olevista tiedoista, joiden alueelta riidanalaiset tuonnit ovat peräisin, vaan sen on esitettävä todisteita, jotka voivat kyseenalaistaa komission toimittamat tiedot.

- 132 Unionin yleinen tuomioistuin on siis täsmentänyt kyseisessä 179 kohdassa oikeudellista virhettä tekemättä ja kohtuutonta todistustaakkaa asettamatta, millä edellytyksin kantaja saattoi pätevästi riitauttaa tiettyjen komission käyttämien tietojen luotettavuuden. Tällaisessa riitauttamisessa ei näet voida rajoittua vaihtoehtoisten tietojen toimittamiseen vaan siinä on myös esitettävä syyt, joiden johdosta viimeksi mainitut tiedot ovat luotettavampia kuin komission käyttämät tiedot.
- 133 Myös valittajien ensimmäisen valitusperusteensa ensimmäisen osan tueksi esittämä toinen argumentti on siis hylättävä.
- 134 Kaikista edellä esitetyistä syistä ensimmäisen valitusperusteen ensimmäinen osa on näin ollen hylättävä.

3) Ensimmäisen valitusperusteen toinen osa

- 135 Valittajat väittävät ensimmäisen valitusperusteensa toisessa osassa yhtäältä, että valituksenalaisen tuomion 199 ja 200 kohdassa esitettyihin arviointeihin liittyy oikeudellinen virhe, koska unionin yleinen tuomioistuin on perusteettomasti rajoittanut komission velvollisuutta ottaa huomioon kaikki käytettävissä olevat tiedot siitä syystä, että oli otettava huomioon menettelyn määräajat ja se, että kyseisen velvollisuuden noudattamisen on saatettava johtaa riittävän suurella todennäköisyydellä luotettavampiin tuloksiin kuin mitä sovellettavien määräaikojen kuluessa saatavat tulokset ovat. Velvollisuus nojautua selkeään näyttöön ja ottaa huomioon kaikki käytettävissä olevat tiedot tämän näytön hankkimiseksi on mistä tahansa määräajasta riippumaton absoluuttinen velvollisuus, kuten unionin tuomioistuin on 10.9.2015 annetun tuomionsa Bricmate (C-569/13, EU:C:2015:572) 68 kohdassa vahvistanut.
- 136 Tältä osin on huomautettava, että perusasetusta sovellettaessa komission tehtävänä on asiaa tutkivana viranomaisena todeta polkumyynti, vahinko ja polkumyyntillä tapahtuneen tuonnin ja vahingon välinen syy-yhteys (tuomio 12.5.2022, komissio v. Hansol Paper, C-260/20 P, EU:C:2022:370, 47 kohta).
- 137 Tästä seuraa, että – kuten unionin yleinen tuomioistuin on huomauttanut perustellusti valituksenalaisen tuomion 198 kohdassa 22.3.2012 annetun tuomion GLS (C-338/10, EU:C:2012:158) 32 kohtaan viitaten – komission tehtävänä polkumyyntitutkimuksessa ei ole toimia välimiehenä, jonka toimivaltaan kuuluu ainoastaan asian ratkaiseminen tutkimuksen osapuolten esittämien tietojen ja näytön perusteella. Komissiolla on myös velvollisuus tutkia viran puolesta kaikki olennaiset tiedot, joita sillä ei ole käytössään mutta joihin sillä itsellään on mahdollisuus tutustua. Perusasetuksen 6 artiklan 3 ja 4 kohdassa komissiolle annetaan tältä osin toimivalta pyytää jäsenvaltioita toimittamaan sille tietoja ja suorittamaan tarvittavat todentamiset ja tarkastelut.
- 138 Tämä komissiolle kuuluva viran puolesta tutkimista koskeva velvollisuus on kuitenkin sovitettava yhteen muiden komissiolle perusasetuksen mukaan kuuluvien velvollisuuksien kanssa. Tämä tutkimus on siis voitava suorittaa perusasetuksen 6 artiklan 9 kohdassa tarkoitettussa tutkimukseen sovellettavassa määräajassa, jollei perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdassa mainitusta vaatimuksesta eli siitä, että vahingon olemassaolon määrittäminen on perustuttava selkeään näyttöön ja siihen on sisällyttävä puolueeton tarkastelu, muuta johdu.

- 139 Mainittu viran puolesta tutkimista koskeva velvollisuus koskee lisäksi vain tietoja, joihin komissiolla itsellään on mahdollisuus tutustua ja jotka ovat sen polkumyyntitutkimuksen kannalta olennaisia. Tällainen olennaisuus riippuu muun muassa niiden tietojen ja todisteiden sisällöstä ja luotettavuudesta, jotka komissiolla on jo käytössään asianomaisten osapuolten tässä tutkimuksessa tekemän yhteistyön johdosta. Komission on näet tutkittava tarpeeksi huolellisesti kaikki sen käytettävissä olevat tiedot (ks. vastaavasti tuomio 12.5.2022, komissio v. Hansol Paper, C-260/20 P, EU:C:2022:370, 50 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Kun komissiolla on käytettävissään riittävän luotettavia tietoja mainitun tutkimuksen suorittamiseksi puolueettomasti ja kun tiedot, joihin komissiolla itsellään on mahdollisuus tutustua, eivät todennäköisesti ole luotettavampia, sillä ei voida katsoa olevan velvollisuutta käyttää tutkimusvaltuuksiaan viran puolesta.
- 140 Jos polkumyynnin vastaisen menettelyn osapuoli riitauttaa tiettyjen tietojen paikkansapitävyyden yksityiskohtaisesti, komission on kuitenkin tutkittava huolellisesti tämän riitauttamisen oikeellisuus (ks. vastaavasti tuomio 10.9.2015, Bricmate, C-569/13, EU:C:2015:572, 68 kohta), ja jos riitauttaminen on oikeutettua, esitettävä johtopäätöksensä muista luotettavista tiedoista.
- 141 Unionin yleinen tuomioistuin ei siis tehnyt oikeudellista virhettä katsoessaan valituksenalaisen tuomion 199 ja 200 kohdassa, että arvioitaessa komission velvollisuutta suorittaa tutkinta viran puolesta oli otettava huomioon sekä komission velvollisuus noudattaa menettelyn määräaikoja että se, että hankittaviksi suunnitellut tiedot saattavat tai eivät saata johtaa riittävän suurella todennäköisyydellä luotettavampiin tuloksiin kuin mitä sovellettavien määräaikojen kuluessa saatavat tulokset ovat.
- 142 Valittajat väittävät ensimmäisen valitusperusteensa toisessa osassa toisaalta, että unionin yleinen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 202–210 kohdassa soveltanut virheellisesti komission velvollisuutta tutkia viran puolesta kaikki käytettävissä olevat tiedot, koska se on katsonut, että komission ei tarvinnut kerätä tietoja kansallisilta tulliviranomaisilta eikä lähettää maahantuojille kyselylomakkeita saadakseen luotettavampia tietoja tai tarkastaakseen esittämänsä oletamat.
- 143 Tältä osin on aluksi huomautettava, että – kuten tämän tuomion 125 kohdassa on esitetty – komissio voi nojautua oikaisemisen jälkeen saatuihin tietoihin ainoastaan, jos luotettavampia saatavilla olevia tietoja ei ole, mikä komission on tutkittava viran puolesta.
- 144 Tämän jälkeen on todettava tiedoista, jotka komissio olisi voinut kerätä kansallisilta tulliviranomaisilta, ensinnäkin, että unionin yleinen tuomioistuin on katsonut valituksenalaisen tuomion 202 kohdassa, että on kohtuutonta edellyttää, että komissio keräisi liiketapahtumakohtaiset tuontiluettelot kaikkien jäsenvaltioiden tulliviranomaisilta ja tutkisi ne sen selvittämiseksi, voidaanko ne ottaa huomioon, ja kokoaisi sitten tarkasteltavana olevaa tuotetta koskevat tiedot neljän vuoden ajalta koko unionin osalta.
- 145 Tällainen arviointi ei merkitse sitä, että komissiolla olevaa viran puolesta tutkimista koskevaa velvollisuutta sovellettaisiin virheellisesti. Tällainen tietojen kerääminen edellyttäisi näet, että kaikki tutkimusajanjakson aikana tapahtunut tarkastuskaivojen kansien maahantuonti unioniin tarkastetaan, mikä olisi käytännössä mahdotonta toteuttaa säädetyissä määräajoissa. Kuten tämän tuomion 138 kohdassa on esitetty, komissiolle kuuluva viran puolesta tutkimista koskeva velvollisuus on kuitenkin sovitettava yhteen muiden komissiolle perusasetuksen mukaan kuuluvien velvollisuuksien ja muun muassa perusasetuksessa säädettyjen määräaikojen kanssa.

- 146 Toiseksi on huomautettava, että unionin yleinen tuomioistuin on katsonut valituksenalaisen tuomion 205 ja 206 kohdassa, että komission ei tarvinnut myöskään muodostaa tiedoista otosta keräämällä kansallisilta tulliviranomaisilta tiettyjä yksityiskohtaisempia tietoja, koska yhtäältä tällaisen otoksen muodostaminen merkitsisi huomattavaa työpanosta ja veisi paljon aikaa, mikä olisi otettava huomioon komissiolle asetettujen tiukkojen menettelyn määräaikojen kannalta, ja toisaalta tällaisen otoksen merkityksellisyys voitiin kyseenalaistaa, koska valittujen liiketapahtumien edustavuus saattaisi herättää kysymyksiä ja koska tällaisen otoksen avulla ei voitaisi laskea täsmällisesti tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnin määrää.
- 147 Tämä unionin yleisen tuomioistuimen arviointi ei ole ristiriidassa myöskään komissiolla olevan viran puolesta tutkimista koskevan velvollisuuden kanssa, koska ei ole ilmeistä, että otoksen kerääminen kansallisilta tulliviranomaisilta olisi mahdollistanut sellaisten tietojen saamisen, jotka ovat luotettavampia kuin komission käsiteltävässä asiassa huomioon ottamat oikaistut tiedot.
- 148 Lopuksi on todettava niistä tiedoista, jotka komissio olisi voinut kerätä maahantuojilta, että unionin yleinen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 207–209 kohdassa, että komission ei tarvinnut kerätä näitä tietoja käsiteltävässä asiassa, koska ne eivät olisi olleet luotettavampia. Se perusteli tätä arviointia toteamalla, että ensinnäkin tutkimuksen aikana ilmoittautuneet 28 maahantuojaa olivat ilmoittaneet tutkimuksen aloittamista koskevaan ilmoitukseen liitettyyn kyselylomakkeeseen antamissaan vastauksissa kokonaismäärän, joka sisälsi tarkasteltavana olevan tuotteen Kiinasta ja Intiasta peräisin olevan tuonnin määrän, toiseksi näitä tietoja ei ollut jaoteltu kyseisen tuotteen CN-koodien mukaan ja kolmanneksi nämä vastaukset oli voitu tarkastaa vain niiden kolmen otokseen valitun maahantuojan osalta, jotka olivat vastanneet tähän kyselylomakkeeseen ja joiden ei ollut osoitettu edustavan riittävällä tavalla kaikkia mainitun tuotteen maahantuojia. Unionin yleinen tuomioistuin tuki tätä viimeksi mainittua arviointia vetoamalla siihen, että komissio oli tuonut esille, että markkinat olivat hajanaiset ja niille oli ominaista pienten ja keskisuurten yritysten suuri määrä ja että tällaisessa tilanteessa oli mahdollista, että monet markkinoilla toimivat etuyhteydettömät maahantuojat, joilla ei ollut välitöntä intressiä tehdä yhteistyötä tutkimuksessa, eivät ilmoittautuneet.
- 149 Tältä osin on huomautettava, että komissio ei voinut pelkästään sen perusteella, että maahantuojien vastaukset mainittuun kyselylomakkeeseen eivät sisältäneet riittävän yksityiskohtaisia tietoja kyseessä olevasta tuonnista, vapautua velvollisuudestaan tutkia viran puolesta, oliko näillä maahantuojilla tietoja, jotka olivat luotettavampia kuin Eurostatin tietokannan perusteella muodostetut tiedot. Unionin yleisen tuomioistuimen tältä osin tekemä virhe on kuitenkin tehoton. Kuten komissio näet on vastineessaan todennut, vaikka se olisi pyytänyt yksityiskohtaisempia tietoja, nämä tiedot eivät missään tilanteessa olisi olleet tyhjentävämpiä kuin Eurostatin tiedot. Tosiseikkoja koskevaa arviointia, jonka mukaan oli mahdollista, että monilla markkinoilla toimivilla muilla etuyhteydettömillä maahantuojilla ei ollut välitöntä intressiä tehdä yhteistyötä tutkimuksessa, ei näet ole riitautettu. Ei siis ole osoittautunut, että keräämällä tuontia koskevia tietoja maahantuojilta olisi voitu saada tietoja, jotka ovat luotettavampia kuin komission nyt käsiteltävässä asiassa huomioon ottamat oikaistut tiedot.
- 150 Edellä esitetyistä syistä ensimmäisen valitusperusteen toinen osa ja siis tämä ensimmäinen valitusperuste kokonaisuudessaan on hylättävä.

2. Toinen valitusperuste

a) Asianosaisten lausumat

- 151 Valittajat väittävät toisessa valitusperusteessaan, että unionin yleinen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 305–311 kohdassa hyväksynyt virheellisesti ne komission arvioinnit, jotka koskevat Saint-Gobain PAM:lle aiheutunutta vahinkoa ja polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin ja kyseisen vahingon välistä syy-yhteyttä. Näissä arvioinneissa ei nojauduta perusasetuksen 3 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuun selkeään näyttöön ja puolueettomaan tarkasteluun, sillä tätä vahinkoa laskettaessa ei ole otettu huomioon myynnistä Saint-Gobain PAM:ään etuyhteydessä oleville myyntiyksiköille saatuja voittoja. Kun komissio otti huomioon Saint-Gobain PAM:lle valmistusvaiheessa aiheutuneet tuotantokustannukset riippumatta myyntityypistä, jota oli tarkoitus käyttää tämän jälkeen, se ei kyseisen yrityksen kokonaiskannattavuutta laskiessaan ottanut lukuun ”peiteltyjä” voittoja, jotka yritys saa näiltä yksiköiltä myydessään tarkasteltavana olevaa tuotetta. Näitä voittoja on kuitenkin pidetty kustannuksina vahinkoa laskettaessa, joten Saint-Gobain PAM:n kannattavuus on arvioitu liian pieneksi ja vahinko on arvioitu liian suureksi.
- 152 Komissio ja väliintulijat väittävät ensisijaisesti, ettei tätä valitusperustetta voida ottaa tutkittavaksi, koska väitettyä oikeudellista virhettä ei voida käsittää, ja että sillä kyseenalaistetaan tosiseikkoja koskeva arviointi, jota ei ole riitautettu, ja toissijaisesti, että tämä valitusperuste on perusteeton.

b) Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 153 Valittajat moittivat toisessa valitusperusteessaan unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että se on rikkonut perusasetuksen 3 artiklan 2 ja 3 kohtaa hyväksymällä komission arvioinnin Saint-Gobain PAM:lle aiheutuneesta vahingosta. Kyseinen vahinko on tämän arvioinnin kuluessa arvioitu valittajien mukaan liian suureksi, sillä komissio on virheellisesti katsonut, että Saint-Gobain PAM:n voitot, jotka on saatu myynnistä siihen etuyhteydessä oleville myyntiyksiköille, olivat kustannuksia.
- 154 Tältä osin on huomautettava, että valittajat moittivat unionin yleisessä tuomioistuimessa nostamansa kanteen ensimmäisen kanneperusteen viidennessä osassa komissiota siitä, että tämä oli käyttänyt Saint-Gobain PAM:lle aiheutuneen vahingon laskemiseksi hintoja, jotka on laskutettu sen konsernin sisäisessä jälleenmyynnissä, johon kyseinen unionin tuottaja kuuluu, eli siirtohintoja, vaikka todellisen kannattavuuden arvioimiseksi olisi pitänyt verrata etuyhteydettömille asiakkaille toteutuneen myynnin arvoa ja tuotteiden tuotannosta aiheutuneita kustannuksia sekä jälleenmyyjien myyntikustannuksia, hallinnollisia kuluja ja muita yleiskustannuksia.
- 155 Unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi valituksenalaisen tuomion 305–307 kohdassa kyseisen väitteen katsomalla, ettei sillä, että Saint-Gobain PAM myi tarkasteltavana olevaa tuotetta suoraan etuyhteydettömille asiakkaille mutta myös välillisesti siihen etuyhteydessä olevien kauppiaiden välityksellä, ollut vaikutusta tuotantokustannusten määrittämiseen, koska nämä kaksi myyntityyppiä koskivat tuotteita, joita kyseinen yritys on valmistanut, ja koska komission huomioon ottama arvo vastasi kyseiselle yritykselle aiheutuneita tuotantokustannuksia riippumatta myyntityypistä, jota käytetään tämän jälkeen. Unionin yleinen tuomioistuin päätteli

tämän perusteella, että se, että tietyt myynnit tapahtuivat etuyhteydessä olevien yritysten välityksellä, ei vaikuttanut mitenkään Saint-Gobain PAM:n tuotantokustannusten laskentaan eikä näin ollen unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon arviointiin.

- 156 Unionin yleinen tuomioistuin ei siis katsonut, että Saint-Gobain PAM:n saamat voitot tarkasteltavana olevan tuotteen myynnistä siihen etuyhteydessä oleville myyntiyksiköilleen kuuluivat kyseisen yhtiön kustannuksiin unionin tuotannonalalle aiheutunutta vahinkoa määritettäessä. Huomioon otetut kustannukset ovat näet olleet Saint-Gobain PAM:n tuotantokustannuksia sekä suoran myynnin että etuyhteydessä olevien myyntiyksiköiden välityksellä tapahtuneen välillisen myynnin osalta.
- 157 Valittajien väitteellä, jonka mukaan huomioon otetut Saint-Gobain PAM:n kustannukset sisälsivät kyseisen yhtiön saamat voitot sen myynnistä siihen etuyhteydessä oleville myyntiyksiköille, pyritään kyseenalaistamaan unionin yleisen tuomioistuimen tosiseikkoja koskeva arviointi ilman, että selvitysaineiston vääristyneellä tavalla huomioon ottamista olisi näytetty toteen tai siihen olisi ylipäättänsä vedottu. Tämä väite on kuitenkin jätettävä tutkimatta sen vakiintuneen oikeuskäytännön nojalla, jonka mukaan ainoastaan unionin yleinen tuomioistuin on toimivaltainen määrittämään merkityksellisen tosiseikaston ja arvioimaan sitä sekä sille esitettyä selvitysaineistoa. Tosiseikkojen ja selvitysaineiston arviointi ei näin ollen – lukuun ottamatta sitä tapausta, että ne on otettu huomioon vääristyneellä tavalla – ole sellainen oikeuskysymys, että se sinänsä kuuluisi unionin tuomioistuimen muutoksenhaun tutkimisen yhteydessä harjoittaman valvonnan piiriin (tuomio 2.2.2023, Espanja ym. v. komissio, C-649/20 P, C-658/20 P ja C-662/20 P, EU:C:2023:60, 98 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 158 Edellä esitettyjen perustelujen nojalla toinen valitusperuste on siis jätettävä tutkimatta.

3. Kolmas valitusperuste

- 159 Valittajat väittävät kolmannessa valitusperusteessaan, jossa on kaksi osaa, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt virheen katsoessaan valituksenalaisen tuomion 371–392 ja 397 kohdassa, ettei segmenttikohtainen arviointi ollut tarpeen arvioitaessa sitä, onko tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välillä syy-yhteys, vaikka standardituotteiden ja muiden kuin standardituotteiden sekä harmaasta valuraudasta valmistettujen tuotteiden ja pallografiittivaluraudasta valmistettujen tuotteiden välillä on eroja.

a) Kolmannen valitusperusteen ensimmäinen osa

1) Asianosaisten lausumat

- 160 Valittajat väittävät kolmannen valitusperusteensa ensimmäisessä osassa, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen rajatessaan tapaukset, joissa vahinkoa on arvioitava segmenttikohtaisesti, pelkästään tapauksiin, joissa kyseessä olevat tuotteet eivät ole vaihdettavissa keskenään. Se on siis valittajien mukaan katsonut valituksenalaisen tuomion 378 kohdassa virheellisesti, ettei segmenttikohtainen arviointi ollut tarpeen, kun tuotteet ovat riittävällä tavalla vaihdettavissa keskenään, ja se on valituksenalaisen tuomion 383–392 kohdassa rajannut arviointinsa virheellisesti siihen, muodostivatko kyseiset tuotteet polkumyynnin vastaisen menettelyn kannalta yhden ainoan tuotteen, nojautumalla 10.3.1992 annettuun tuomioon Sanyo Electric v. neuvosto (C-177/87, EU:C:1992:111). Valittajien mukaan standardituotteiden ja muiden kuin standardituotteiden sekä harmaasta valuraudasta ja pallografiittivaluraudasta

valmistettujen tuotteiden välillä on merkittäviä eroja. Näillä eroilla on merkitystä näiden tuotteiden asiakkaille. Kyseessä oleva tuonti koskee lisäksi yksinomaan standardituotteita ja lähes yksinomaan pallografiittivaluraudasta valmistettuja tuotteita. Tällaiset seikat oikeuttavat valittajien mukaan segmenttikohtaisen analyysin, joka vaikuttaa syy-yhteyttä koskevaan arviointiin.

- 161 Komission mielestä tämä ensimmäinen osa on jätettävä tutkimatta, koska valittajat eivät ole yksilöineet riittävän täsmällisesti sitä oikeudellista virhettä, joka valituksenalaisessa tuomiossa on tehty. Komissio ja väliintulijat katsovat lisäksi, ettei tämä ensimmäinen osa ole perusteltu.

2) Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 162 Kolmannen valitusperusteen ensimmäisen osan tutkittavaksi ottamisesta on huomautettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan SEUT 256 artiklan 1 kohdan toisesta alakohdasta, Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 58 artiklan ensimmäisestä kohdasta sekä unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 168 artiklan 1 kohdan d alakohdasta ja 169 artiklan 2 kohdasta seuraa, että valituksessa on valituksen tai asianomaisen valitusperusteen tutkimatta jättämisen uhalla ilmoitettava täsmällisesti sekä se, miltä kaikilta osin tuomion kumoamista vaaditaan, että ne oikeudelliset perustelut, joihin erityisesti halutaan vedota tämän vaatimuksen tueksi (ks. mm. tuomio 10.11.2022, komissio v. Valencia Club de Fútbol, C-211/20 P, EU:C:2022:862, 29 kohta ja tuomio 15.12.2022, Picard v. komissio, C-366/21 P, EU:C:2022:984, 52 kohta).
- 163 Tässä ensimmäisessä osassa valittajat esittävät kuitenkin riittävän täsmällisesti väitetyn oikeudellisen virheen ja syyt, joiden vuoksi unionin yleinen tuomioistuin on niiden mukaan tehnyt tämän virheen. Ne näet katsovat, että unionin yleinen tuomioistuin on virheellisesti rajannut polkumyynnillä tapahtuvasta tuonnista aiheutuneen vahingon segmenttikohtaisen arvioinnin tilanteeseen, jossa kyseessä olevat tuotteet eivät ole vaihdettavissa keskenään, ja vetoavat väitteensä tueksi 28.10.2004 annettuun tuomioon Shanghai Teraoka Electronic v. neuvosto (T-35/01, EU:T:2004:317) ja 24.9.2019 annettuun tuomioon Hubei Xinyegang Special Tube v. komissio (T-500/17, EU:T:2019:691). Komission esittämä tutkimatta jättämistä koskeva väite on siis hylättävä.
- 164 Ensimmäisen osan perusteltavuudesta on huomautettava, että perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdan mukaan vahingon olemassaolon määrittämiseen on sisällyttävä puolueeton tarkastelu polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrästä, tämän tuonnin vaikutuksesta samankaltaisten tuotteiden hintoihin unionin markkinoilla ja tämän tuonnin seurausvaikutuksista unionin tuotannonalaan. Kyseisen asetuksen 3 artiklan 3 kohdassa säädetään, että tutkittaessa polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutusta hintoihin on harkittava, onko tämän tuonnin osalta esiintynyt huomattavaa alihinnoittelua suhteessa unionin tuotannonalan samankaltaisen tuotteen hintaan.
- 165 Vaikka perusasetuksessa ei edellytetä mitään erityistä menetelmää alihinnoittelun analysoimiseksi, kyseisen 3 artiklan 3 kohdan sanamuodostakin ilmenee, että mahdollisen alihinnoittelun määrittämiseksi valittua menetelmää on noudatettava periaatteessa perusasetuksen 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun samankaltaisen tuotteen tasolla, vaikka samankaltainen tuote voikin muodostua erilaisista tuotetyypeistä, jotka kuuluvat useampaan markkinasegmenttiin. Perusasetuksessa ei näin ollen lähtökohtaisesti aseteta komissiolle

- velvollisuutta suorittaa alihinnoittelua koskevaa analyysiä muulla kuin samankaltaisen tuotteen tasolla (ks. vastaavasti tuomio 20.1.2022, komissio v. Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 73–75 kohta).
- 166 Koska perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdan mukaan komission on kuitenkin ”puolueettomasti tarkasteltava” polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutusta unionin tuotannonalan samankaltaisten tuotteiden hintoihin, tällä toimielimellä on velvollisuus ottaa huomioon alihinnoittelua koskevassa analyysissään kaikki merkityksellinen selkeä näyttö, mukaan lukien tarvittaessa tarkasteltavana olevan tuotteen eri markkinasegmenttejä koskeva merkityksellinen selkeä näyttö (tuomio 20.1.2022, komissio v. Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 77 kohta).
- 167 Alihinnoittelua koskevan analyysin puolueettomuuden varmistamiseksi komissio voi joissain olosuhteissa joutua laajasta harkintavallastaan huolimatta suorittamaan tällaisen analyysin kyseessä olevan tuotteen markkinasegmenttien tasolla. Näin voi olla tilanteessa, jolle on ominaista kyseessä olevan tuotteen markkinoiden selvä segmentoituminen ja se, että polkumyynnitutkimuksen kohteena oleva tuonti keskittyi hyvin suurelta osin yhteen kyseessä olevan tuotteen markkinasegmenttiin, edellyttäen kuitenkin, että samankaltainen tuote kokonaisuudessaan otetaan asianmukaisesti huomioon. Näin voi olla myös siinä erityisessä tilanteessa, jolle on ominaista sisäisen tuonnin ja polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin keskittyminen voimakkaasti eri segmentteihin ja hyvin huomattavat hintaerot näiden segmenttien välillä. Näissä olosuhteissa komissio voi näet joutua ottamaan huomioon kunkin tuotetyypin markkinaosuudet ja nämä hintaerot hinnan alittavuuden olemassaoloa koskevan analyysin puolueettomuuden takaamiseksi (ks. vastaavasti tuomio 20.1.2022, komissio v. Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 78–81, 110 ja 111 kohta).
- 168 Edellä esitetyn perusteella unionin yleinen tuomioistuin saattoi katsoa, kuten se on tehnyt valituksenalaisen tuomion 378 kohdassa, että segmenttikohtainen arviointi ei ollut tarpeen, kun kyseessä olevat tuotteet ovat riittävällä tavalla vaihdettavissa keskenään. Se, että nämä tuotetyypit ovat riittävällä tavalla vaihdettavissa keskenään, takaa näet sen, etteivät markkinat ole jakautuneet selvästi segmentteihin, ja tämän johdosta sen, että alihinnoittelua voidaan analysoida puolueettomasti, koska siitä seuraa, että polkumyynnillä tapahtunut tuonti vaikuttaa unionin tuotteiden myyntiin näiden tuotteiden tai tämän tuonnin segmentistä riippumatta.
- 169 Tästä seuraa, että kun tällainen keskinäinen vaihdettavuus on osoitettu, se, miten standardituotteiden ja muiden kuin standardituotteiden sekä harmaasta valuraudasta valmistettujen ja pallografiittivaluraudasta valmistettujen tuotteiden asiakkaat mieltävät näiden tuotteiden väliset erot, ja se, että polkumyynnillä tapahtunut tuonti koskee yksinomaan standardituotteita ja lähes yksinomaan pallografiittivaluraudasta valmistettuja tuotteita, eivät voi oikeuttaa segmenttikohtaista arviointia.
- 170 Unionin yleinen tuomioistuin on lisäksi todennut valituksenalaisen tuomion 383 kohdassa oikeudellista virhettä tekemättä, että tuotteiden kuuluminen eri valikoimiin ei sinänsä riitä osoittamaan, etteivät ne ole vaihdettavissa keskenään, ja että segmenttikohtainen arviointi olisi siis tarkoituksenmukaista. Kuten unionin yleinen tuomioistuin on näet tältä osin perustellusti huomauttanut, eri valikoimiin kuuluvilla tuotteilla voi olla samanlainen käyttötarkoitus tai ne voivat täyttää samat tarpeet.
- 171 Kolmannen valitusperusteen ensimmäinen osa on näin ollen hylättävä perusteettomana.

b) Kolmannen valitusperusteen toinen osa

1) Asianosaisten lausumat

- 172 Valittajat väittävät kolmannen valitusperusteensa toisessa osassa, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt valituksenalaisessa tuomiossa virheen siltä osin kuin se ei ole ottanut huomioon niiden väitettä, jonka mukaan polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin luonne olisi pitänyt ottaa huomioon arvioitaessa syy-yhteyden olemassaoloa, eikä vastannut siihen. Valittajien mukaan on niin, että kun otetaan huomioon tämän tuonnin, joka muodostuu lähes yksinomaan standardituotteista ja pallografiittivaluraudasta valmistetuista tuotteista, luonne, perusasetuksen 3 artiklan 6 ja 7 artiklan nojalla ei voitu osoittaa mitään syy-yhteyttä tämän tuonnin ja vahingon välillä ”samankaltaisen tuotteen” osalta tutkimatta kyseistä vahinkoa yksityiskohtaisemmin siltä osin kuin on kyse yhtäältä pallografiittivaluraudasta valmistetuista tuotteista suhteessa harmaasta valuraudasta valmistettuihin tuotteisiin ja toisaalta standardituotteista suhteessa muihin kuin standardituotteisiin.
- 173 Tämän unionin yleisen tuomioistuimen tekemän virheen merkityksen havainnollistamiseksi valittajat väittävät, että komissio sovelsi tuotevalvontakoodeihin perustuvaa tuotteiden vertailumenetelmää (jäljempänä tuotevalvontakoodimenetelmä) yksinomaan tutkittaessa alihinnoittelun esiintymistä eikä tutkittaessa vahingon olemassaolon indikaattoreita, kuten myynnin määrää ja kannattavuutta, joita on arvioitu ainoastaan samankaltaisen tuotteen osalta kokonaisuudessaan. Komission on siis ollut mahdotonta selvittää, liittyikö kunkin näiden indikaattorien perusteella todettu vahinko segmenttiin, jota Kiinan tuonti koski, ja siis, oliko kyseinen vahinko aiheutunut tästä tuonnista. Lisäksi se, että komissio on osoittanut hinnan alittavuuden koskevan vain 62,6:ta prosenttia unionin tuottajien kokonaisyhteisyydestä, vahvistaa tarvetta arvioida, liittyikö todettu vahinko samankaltaisen tuotteen osalta tuoteryhmiin, joita ei ole tai joita ei ole lähes ollenkaan maahantuotu. Unionin yleinen tuomioistuin on joka tapauksessa asettanut valittajille virheellisesti kohtuuttoman todistustaakan sellaisten tuoter ryhmien välisten erojen osoittamiseksi, jotka edellyttävät segmenttikohtaista arviointia.
- 174 Unionin yleinen tuomioistuin tekee valittajien mukaan myös virheen katsoessaan valituksenalainen tuomion 391 ja 392 kohdassa, ettei eri segmenttien ”suosimisella” ja ”parempana pitämisenä” ole mitään merkitystä. Juuri tämä suosiminen voisi johtaa syy-yhteyden puuttumiseen polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välillä, kun tämä tuonti koskee vain yhtä segmenttiä ja kun tämän vahingon todetaan aiheutuneen unionin tuottajille jollakin toisella segmentillä. Se, että unionin yleinen tuomioistuin katsoi kyseisen tuomion 391 ja 392 kohdassa, että se, että joissakin jäsenvaltioissa kuluttajat pitävät jompaakumpaa valukappaletyyppiä parempana tai suosivat sitä, on ”väite”, jonka ”tueksi ei ole esitetty konkreettisia todisteita”, on selvästi virheellistä ja harhaanjohtavaa. Ensinnäkin näet komissio on myöntänyt, että tällaista parempana pitämistä on esiintynyt. Toiseksi kaikki asianomaiset osapuolet, valituksen tekijät mukaan lukien, ovat korostaneet pallografiittivaluraudasta ja harmaasta valuraudasta valmistettujen tuotteiden välisiä eroja.
- 175 Komissio ja väliintulijat katsovat, että kolmannen valitusperusteen toinen osa on tehoton, koska valittajat eivät ole osoittaneet, että kyseessä olevat tuotteet eivät olleet vaihdettavissa keskenään. Tämä toinen osa ei missään tapauksessa ole perusteltu, koska näiden tuotteiden keskinäinen vaihdettavuus estää vahinkoa koskevan arvioinnin erottamisen keinotekoisesti syy-yhteyttä koskevasta arvioinnista.

2) Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 176 Valittajat moittivat kolmannen valitusperusteensa toisessa osassa unionin yleistä tuomioistuinta siitä, ettei tämä ole ottanut huomioon niiden väitettä – eikä vastannut siihen –, jonka mukaan perusasetuksen 3 artiklan 6 ja 7 kohdan nojalla ei voitu osoittaa mitään syy-yhteyttä arvioimatta segmentteittäin standardituotteita, muita kuin standardituotteita, pallografiittivaluraudasta valmistettuja tuotteita ja harmaasta valuraudasta valmistettuja tuotteita, koska polkumyynnillä tapahtuva tuonti muodostui lähes yksinomaan standardituotteista ja pallografiittivaluraudasta valmistetuista tuotteista.
- 177 Tältä osin on huomautettava, että unionin yleinen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 382–385 kohdassa, että kun otetaan huomioon standardituotteiden ja muiden kuin standardituotteiden keskinäinen vaihdettavuus ja se, etteivät valittajat olleet esittäneet vastakkaisia todisteita, sellainen segmenttikohtainen arviointi vahingosta, jossa erotetaan toisistaan standardituotteet ja muut kuin standardituotteet, ei ollut tarpeen. Se myös totesi valituksenalainen tuomion 387–392 kohdassa komission katsoneen, että pallografiittivaluraudasta ja harmaasta valuraudasta valmistetut tuotteet olivat vaihdettavissa keskenään ja että valittajat eivät olleet toimittaneet todisteita, joilla kyseinen arviointi kyseenalaistetaan, koska ne olivat vedonneet vain siihen, että joissakin jäsenvaltioissa jompaakumpaa valukappaletyyppiä ”pidetään parempana” tai sitä ”suositaan”. Unionin yleinen tuomioistuin totesi näin ollen, ettei vahinkoa ollut tarpeen arvioida segmentteittäin tekemällä ero pallografiittivaluraudan ja harmaan valuraudan välillä.
- 178 Koska unionin yleisen tuomioistuimen tosiseikkoja koskevasta arvioinnista ilmenee, että sekä standardituotteet ja muut kuin standardituotteet sekä pallografiittivaluraudasta ja harmaasta valuraudasta valmistetut tuotteet olivat vaihdettavissa keskenään, vahingon arvioiminen kyseessä olevien tuotteiden segmenttien mukaan ei ollut tarpeen. Kuten tämän tuomion 168 kohdassa on esitetty, näiden tuotteiden keskinäisestä vaihdettavuudesta voidaan näet päätellä, että polkumyynnillä tapahtuva tuonti vaikuttaa unionin tuotteiden myyntiin näiden tuotteiden tai tämän tuonnin segmentistä riippumatta.
- 179 Se valittajien väite on hylättävä tehottomana, jonka mukaan komissio on tuotevalvontakoodimenetelmää soveltaessaan ottanut huomioon kyseessä olevien tuotteiden jakautumisen segmentteihin, vaikkei kyseinen menetelmä ole kuitenkaan tyydyttävä, koska siinä on tutkittu eri vahinkoindikaattoreista vain yhtä indikaattoria eli alihinnoittelun esiintymistä ja koska se koski vain 62,6:ta prosenttia otokseen valittujen unionin tuottajien kokonaisymyynnistä. Koska segmenttikohtainen arviointi ei ollut tarpeen sen vuoksi, että kyseessä olevat tuotteet olivat vaihdettavissa keskenään, kyseisen menetelmän väitetyillä puutteilla segmenttikohtaisessa arvioinnissa ei näet ole merkitystä.
- 180 Siltä osin kuin valittajat moittivat unionin yleistä tuomioistuinta siitä, ettei tämä ole tutkinut niiden väitettä, joka perustuu perusasetuksen 3 artiklan 6 ja 7 kohdan rikkomiseen sen vuoksi, ettei segmenttikohtaista arviointia ole tehty, on huomautettava, että 3 artiklan 2 ja 3 kohdalla ja 3 artiklan 6 ja 7 kohdalla toki on eri kohteet, koska ensin mainituissa säännellään sen määrittämistä, onko unionin tuotannonalalle aiheutunut vahinkoa, ja viimeksi mainituissa polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin ja kyseisen vahingon välisen syy-yhteyden edellytyksiä. Nämä säännökset ovat kuitenkin yhteydessä toisiinsa, kuten valituksenalaisen tuomion 363 kohdassa on huomautettu. Perusasetuksen 3 artiklan 6 kohdassa säädetään näet nimenomaisesti, että on näytettävä kyseisen artiklan 2 kohtaan liittyvien todisteiden avulla, että tämä tuonti aiheuttaa vahinkoa, mikä edellyttää, että on näytettävä, että mainitun

artiklan 3 kohdassa tarkoitetuilla määrillä ja/tai hinnoilla on unionin tuotannonalaan merkittävää vaikutusta. Unionin yleinen tuomioistuin muistutti siis kyseisen tuomion 364 kohdassa perustellusti, että perusasetuksen 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tutkintaa on käytettävä perustana polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välistä syy-yhteyttä koskevaa arviointia.

- 181 Tästä seuraa, että arviointi, jonka mukaan segmenttikohtainen arviointi ei ole tarpeen tutkittaessa vahinkoa perusasetuksen 3 artiklan 2 ja 3 kohdan nojalla, pätee myös siltä osin kuin on kyse kyseisen 3 artiklan 6 ja 7 kohtaan perustuvasta syy-yhteyttä koskevasta tutkinnasta. Kun unionin yleinen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 382–392 kohdassa, että kyseessä olevien tuotteiden segmenttikohtainen arviointi ei ollut perusteltua vahinkoa tutkittaessa, kun otetaan huomioon näiden tuotteiden keskinäinen vaihdettavuus, unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi siis implisiittisesti mutta välttämättä valittajien väitteen, joka perustui perusasetuksen 3 artiklan 6 ja 7 kohdan rikkomiseen siitä syystä, ettei tällaista arviointia ollut tehty.
- 182 Lisäksi on hylättävä perusteettomana se valittajien argumentti, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin on asettanut niille liian raskaan todistustaakan siltä osin kuin on kyse sellaisten erojen osoittamisesta tuoteryhmien välillä, jotka edellyttävät segmenttikohtaista arviointia. Koska segmenttikohtainen arviointi on perusteltu vain sen tarkastelun puolueettomuuden takaamiseksi, joka koskee polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutusta unionin tuotannonalan samankaltaisiin tuotteisiin, velvollisuus osoittaa, että kyseessä olevat tuotteet eivät ole riittävällä tavalla vaihdettavissa keskenään, jolloin segmenttikohtainen arviointi olisi tehtävä, ei merkitse liian raskasta todistustaakkaa.
- 183 Siltä osin lopuksi kuin valittajat väittävät, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt valituksenalaisen tuomion 392 kohdassa virheen katsoessaan, ettei vahinkoa arvioitaessa ole merkitystä sillä, että kuluttajat joissakin jäsenvaltioissa suosivat jompaakumpaa valukappaletyyppiä tai pitävät sitä parempana, on todettava, että unionin yleinen tuomioistuin on tältä kohdilta hylännyt niiden väitteet kahdella itsenäisellä perustalla. Yhtäältä se on todennut, että niiden tältä osin esittämiä väitteitä ei ollut tuettu konkreettisilla todisteilla, ja toisaalta se on katsonut, että pelkän parempana pitämisen perusteella ei voida osoittaa varmuudella, etteivät tuotteet ole lainkaan tai ainakaan riittävällä tavalla vaihdettavissa keskenään. Koska valittajat eivät valituksessaan kyseenalaista tätä jälkimmäistä perustetta, niiden argumentit siitä, että niiden väitteiden tueksi on olemassa konkreettisia todisteita, on hylättävä tehottomina.
- 184 Edellä esitetyn perusteella kolmannen valitusperusteen toinen osa ja siis tämä kolmas valitusperuste kokonaisuudessaan on hylättävä.

4. Neljäs valitusperuste

a) Asianosaisten lausumat

- 185 Valittajat väittävät neljännessä valitusperusteessaan, että unionin yleinen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 425 kohdassa rikkonut perusasetuksen 3 artiklan 6 ja 7 kohtaa ja jättänyt noudattamatta perusteluvollisuuttaan katsoessaan, että se, että on olemassa hinnan alittavuuden marginaali, joka kattaa 62,6 prosenttia otokseen valittujen unionin tuottajien myynnistä, vaikutti riittävältä sen toteamiseksi, että kyseessä on perusasetuksen 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu huomattava alihinnoittelu. Unionin yleinen tuomioistuin on siis jättänyt arvioimatta, estikö se, ettei alihinnoittelua esiintynyt 37,4 prosentin osalta tästä

myynnistä, toteamasta syy-yhteyttä perusasetuksen 3 artiklan 6 ja 7 kohdan nojalla. Todettu vahinko voisi näet koskea tuotetyyppejä, jotka eivät kuulu polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin piiriin, mikä vaikuttaisi tämän tuonnin aiheuttaman vahingon tarkastelun puolueettomuuteen.

- 186 Unionin yleinen tuomioistuin on lisäksi tehnyt valituksenalaisen tuomion 417 kohdassa oikeudellisen virheen, kun se on katsonut, että sen arvioiminen, mikä vaikutus on sillä, ettei alihinnoittelua esiintynyt 37,4 prosentin osalta tästä myynnistä, edellytti sitä, että unionin markkinoiden todetaan jakautuneen segmentteihin. Markkinoiden jakautuminen segmentteihin ei ole kuitenkaan ennakoedellytys sille, että komissio tutkii huolellisesti syy-yhteyden. Se, ettei alihinnoittelua esiintynyt ja ettei suurelle osalle unionissa tapahtuvasta myynnistä ollut olemassa vastaavaa maahantuotujen tuotteiden ryhmää, olisi voinut estää toteamasta syy-yhteyttä koko unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon osalta.
- 187 Valittajat kiistävät myös sen, että tuotevalvontakoodimenetelmä voisi oikeuttaa riidanalaisessa asetuksessa noudatetun lähestymistavan. Se, etteivät kyseessä olevat tuotevalvontakoodit vastanneet toisiaan otosta tehtäessä, edellyttää selvittämään, voidaanko syy-yhteys tästä huolimatta todeta. Tämä selvitys voisi esimerkiksi käsittää analyysin, jolla pyritään selvittämään, sisältääkö muu kuin pelkkien otokseen valittujen tuottajien tuonti tuotetyyppejä, joilla ei ole vastaavuutta. Näin ei ole kuitenkaan nyt käsiteltävässä asiassa.
- 188 Komissio ja väliintulijat riitauttavat valittajien argumentaation.

b) Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 189 Perusasetuksen 3 artiklan 6 kohdan mukaan on näytettävä 3 artiklan 2 kohtaan liittyvien olennaisten todisteiden avulla, että polkumyynnillä tapahtuva tuonti aiheuttaa vahinkoa, mikä edellyttää sen näyttämistä, että 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuilla kyseisen tuonnin määrillä ja/tai hinnoilla on ollut unionin tuotannonalaan merkittävää vaikutusta.
- 190 Unionin yleinen tuomioistuin on katsonut valituksenalainen tuomion 417–425 kohdassa, että kahden muun asian taustalla olevasta tilanteesta poiketen komissio ei ollut nyt käsiteltävässä asiassa todennut eri segmenttien olemassaoloa ja että vaikka se oli jakanut tarkasteltavana olevan tuotteen vertailua varten tuotevalvontakoodeihin, kyseinen tuote käsitti monia tuotetyyppejä, jotka olivat edelleen vaihdettavissa keskenään. Unionin yleinen tuomioistuin katsoi näin ollen, että hinnan alittavuuden marginaali, jonka vaihteluväli oli 31,6–39,2 prosenttia ja joka kattoi 62,6 prosenttia otokseen valittujen unionin tuottajien myynnistä, oli riittävä sen toteamiseksi, että huomattavaa alihinnoittelua esiintyi suhteessa samankaltaisen unionin tuotannonalan tuotteen hintaan perusasetuksen 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettulla tavalla.
- 191 Valittajat väittävät, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen ja esittänyt puutteellisia perusteluja, koska se ei ole arvioinut, estikö se, ettei alihinnoittelua esiintynyt 37,4 prosentin osalta tästä myynnistä, toteamasta syy-yhteyttä perusasetuksen 3 artiklan 6 ja 7 kohdan nojalla. Unionin yleinen tuomioistuin on niiden mukaan tehnyt oikeudellisen virheen myös katsoessaan, että tarve arvioida sen vaikutusta, ettei tätä alihinnoittelua esiintynyt, edellyttää toteamaan, että unionin markkinat ovat jakautuneet segmentteihin.
- 192 Oikeudelliseen virheeseen perustuvasta väitteestä on huomautettava, että vaikka perusasetuksen 3 artiklassa esitetään joitakin seikkoja, jotka on otettava huomioon määritettäessä polkupyynnillä tapahtuneesta tuonnista aiheutuneen vahingon olemassaoloa, siinä ei säädetä – kuten tämän tuomion 165 kohdassa on todettu – mistään täsmällisestä menetelmästä alihinnoittelun

analysoimiseksi. Koska tämä määrittäminen edellyttää monitahoisia taloudellisia arvioita, komissiolla on tämän tuomion 112 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaan laajaa harkintavaltaa tätä menetelmää valittaessa.

- 193 Perusasetuksessa ei myöskään säädetä, että komission on kaikissa tilanteissa otettava huomioon unionin tuotannonalan myymät tuotteet kokonaisuudessaan mukaan lukien kyseessä olevan tuotteen sellaiset tyypit, joita otokseen valitut vientiä harjoittavat tuottajat eivät ole vieneet, määritettäessä sitä, onko polkumyynnillä tapahtuneesta tuonnista aiheutunut vahinkoa.
- 194 Perusasetuksen 3 artiklan 2 ja 3 kohdan, joihin perusasetuksen 3 artiklan 6 kohdassa viitataan, sanamuodossa ei näet velvoiteta komissiota ottamaan huomioon kyseisen tuonnin vaikutusta unionin tuotannonalan hintoihin koskevassa tutkimuksessa kaikkia unionin tuotannonalan samankaltaisen tuotteen myyntejä (tuomio 20.1.2022, komissio v. Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 152, 153 ja 159 kohta).
- 195 Tätä tukee myös se, että vahingon määrittämiseksi tehtävä polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutusta unionin tuotannonalan hintoihin koskeva tutkinta ei edellytä saman yrityksen myyntien vertailua, kuten määritettäessä polkumyymtimarginaalia, joka lasketaan kyseessä olevan vientiä harjoittavan tuottajan tietojen perusteella, vaan useamman yrityksen eli otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien ja otokseen sisältyvien unionin tuotannonalaan kuuluvien yritysten myyntien vertailua. Näiden yritysten myyntien vertailu on usein vaikeampaa alihinnoittelua koskevan analyysin kuin polkumyymtimarginaalin määrittämisen yhteydessä, koska näiden eri yritysten myymä tuotetyyppivalikoima on yleensä vain osittain päällekkäinen (ks. vastaavasti tuomio 20.1.2022, komissio v. Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 154 ja 155 kohta).
- 196 Tällainen riski siitä, että tiettyjä tuotetyyppejä ei voida ottaa huomioon alihinnoittelua koskevassa analyysissä näiden eri yritysten myymien tuotevalikoimien eron vuoksi, on sitä suurempi mitä yksityiskohtaisempia tuotevalvontakoodit ovat. Vaikka tuotevalvontakoodien suuremman yksityiskohtaisuuden etuna on, että vertaillaan sellaisia tuotetyyppejä, joilla on enemmän yhteisiä fyysisiä ja teknisiä ominaisuuksia, sen haittana on sitä vastoin lisätä mahdollisuutta siitä, että joidenkin kyseessä olevien yhtiöiden myymillä tietyillä tuotetyypeillä ei ole vastinetta eikä niitä siten voida vertailla eikä ottaa huomioon tässä analyysissä (tuomio 20.1.2022, komissio v. Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 156 ja 157 kohta).
- 197 Siitä, että komissio käyttää laajaa harkintavaltaansa valittaessa sitä menetelmää, jolla alihinnoittelua analysoidaan, voi olla se väistämätön seuraus – kuten on tuotevalvontakoodimenetelmän tapauksessa –, että tiettyjä tuotetyyppejä ei voida vertailla eikä niitä näin ollen oteta huomioon tässä analyysissä. Tämän harkintavallan käyttämistä rajoittaa kuitenkin komissiolle perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdassa asetettu velvollisuus suorittaa puolueeton tarkastelu polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutuksista unionin tuotannonalan hintoihin (ks. vastaavasti tuomio 20.1.2022, komissio v. Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 158 kohta).
- 198 Nyt käsiteltävässä asiassa siitä, että komissio on päättänyt soveltaa tuotevalvontakoodimenetelmää, on ollut se seuraus, ettei komissio ole voinut vertailla 37,4:ää prosenttia otokseen valittujen unionin tuottajien myynnistä.

- 199 Se, että komissio on voinut osoittaa hinnan alittavuuden marginaalin, jonka vaihteluväli on 31,6–39,2 prosenttia ja joka kattaa 62,6 prosenttia tästä myynnistä, merkitsee kuitenkin sellaista huomattavaa alihinnoittelua näiden tuottajien hintoihin nähden, joka voidaan luonnehtia perusasetuksen 3 artiklan 6 kohdassa tarkoitetuksi merkittäväksi vaikutukseksi unionin tuotannonalaan.
- 200 Valittajat päättävät lisäksi joka tapauksessa virheellisesti siitä, ettei vertailua ole suoritettu 37,4 prosentin osalta tästä myynnistä, ettei kyseessä oleva tuonti ole vaikuttanut tähän myyntiin. Koska tarkasteltavana oleva tuote kattaa eri tuotetyyppejä, jotka ovat vaihdettavissa keskenään, ja koska vastaavasti kyseessä olevan tuotteen markkinat eivät ole selvästi jakautuneet segmentteihin (ks. tämän tuomion 167 kohta), myös tällä tuonnilla on todennäköisesti ollut vaikutusta otokseen valittujen unionin tuottajien tuotteiden hintoihin, joita ei ole voitu vertailla tuotevalvontakoodimenetelmän perusteella. Se, ettei tätä vaikutusta ole voitu ilmaista luvuin tämän menetelmän perusteella, ei riitä kyseenalaistamaan sen arvioinnin puolueettomuutta, jonka mukaan mainitun tuonnin on täytynyt vaikuttaa unionin tuottajien kaikkien tuotetyyppien hintaan, koska kyseiset tuotteet ovat vaihdettavissa keskenään.
- 201 Valittajien väite, joka perustuu siihen, että unionin yleinen tuomioistuin on rikkonut perusasetuksen 3 artiklan 6 ja 7 kohtaa, koska se ei ole ottanut huomioon sitä, ettei alihinnoittelua esiintynyt 37,4 prosentin osalta otokseen valittujen unionin tuottajien myynnistä, on siis hylättävä perusteettomana, koska valittajat katsovat virheellisesti, ettei alihinnoittelua esiinny tämän prosenttiosuuden osalta kyseisestä myynnistä, ja koska komissio on tuotevalvontakoodimenetelmän mukaisesti osoittanut, että kyse oli huomattavasta alihinnoittelusta, jolla oli merkittävä vaikutus unionin tuotannonalaan.
- 202 Perusteluvollisuuden noudattamatta jättämistä koskevasta väitteestä on huomautettava, että unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 36 artiklaan ja 53 artiklan ensimmäiseen kohtaan perustuva unionin yleisen tuomioistuimen velvollisuus perustella tuomiot ei velvoita tätä esittämään selvitystä, jossa seurattaisiin tyhjentävästi ja kohta kohdalta kaikkia riidan asianosaisten esittämiä päätelmiä. Perustelut voivat siten olla implisiittisiä, kunhan asianosaiset saavat niiden avulla selville perusteet, joihin unionin yleinen tuomioistuin tukeutuu, ja unionin tuomioistuimella on niiden avulla käytettävissään riittävät tiedot, jotta se kykenee harjoittamaan valvontaansa valituksen yhteydessä (tuomio 14.9.2016, *Trafilerie Meridionali v. komissio*, C-519/15 P, EU:C:2016:682, 41 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 203 Kun nyt käsiteltävässä asiassa otetaan huomioon valituksenalaisen tuomion 406–425 kohdassa esitetyt perustelut ja tämän tuomion 192–201 kohtaan sisältyvä arviointi, on kuitenkin todettava, että valittajat ovat näiden perustelujen avulla voineet saaneet selville perusteet, joihin unionin yleinen tuomioistuin on tukeutunut, ja unionin tuomioistuin on niiden avulla kyennyt harjoittamaan valvontaansa. Perusteluvollisuuden noudattamatta jättämistä koskeva valittajien väite on siis hylättävä.
- 204 Kaiken edellä esitetyn perusteella neljäs valitusperuste on hylättävä.

5. Viides valitusperuste

a) Alustavat huomautukset

- 205 Valittajat riitauttavat viidennessä valitusperusteessaan, jossa on kolme osaa, unionin yleisen tuomioistuimen arvioinnin niiden kanteen kolmannesta kanneperusteesta, joka perustui siihen, ettei komissio ollut noudattanut niiden menettelyllisiä takeita, koska se ei ollut antanut niille polkumyynnin ja vahingon määrittämisen kannalta hyödyllisiä tietoja.
- 206 Tämän viidennen valitusperusteen toinen ja kolmas osa koskevat tarkemmin sanottuna niiden unionin yleisen tuomioistuimen toteamusten oikeellisuutta, jotka koskevat kanteen kolmannen kanneperusteen, johon CCCME oli vedonnut omissa nimissään, arviointia. Kuten tämän tuomion 48–75 ja 100 kohdassa on huomautettu, CCCME:llä ei ollut asiavaltuutta vaatia omissa nimissään riidanalaisen asetuksen kumoamista. Tämän viidennen valitusperusteen toinen ja kolmas osa on siis jätettävä tutkimatta.

b) Viidennen valitusperusteen ensimmäinen osa

1) Asianosaisten lausumat

- 207 Valittajat väittävät viidennen valitusperusteensa ensimmäisessä osassa, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt valituksenalaisen tuomion 435–438 kohdassa virheen tai toissijaisesti ottanut tosiseikat vääristyneellä tavalla huomioon, kun se on katsonut, että niiden kumoamiskanteen kolmas kanneperuste oli siltä osin kuin se koski CCCME:n jäsenten ja yhdeksän muun valittajan menettelyllisten takeiden väitettyä noudattamatta jättämistä jätettävä tutkimatta siitä syystä, etteivät ne olleet osallistuneet tutkimukseen. Kyseiset jäsenet ja valittajat ovat osallistuneet tutkimukseen, koska ne olivat joko otokseen valittuja vientiä harjoittavia tuottajia tai vientiä harjoittajia tuottajia, joiden on katsottu riidanalaisessa asetuksessa tehneen yhteistyötä kyseistä otosta muodostettaessa. Otantalomakkeen toimittaminen on vientiä harjoittavan tuojan tapa ”ilmoittaa olevansa mukana” vastauksena perusasetuksen 5 artiklan 10 kohdan mukaiseen menettelyyn aloittamista koskevaan ilmoitukseen. Komissio on lisäksi todennut unionin yleiselle tuomioistuimelle jättämässään vastineessa, että kiinalaiset kantajat, joita ei ollut valittu otokseen, ja kiinalaiset kantajat, jotka oli valittu siihen, ovat saaneet siltä ”perusasetuksen 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut ilmoitusasiakirjat”.
- 208 Valittajat väittävät myös, että unionin yleinen tuomioistuin on todennut valituksenalaisen tuomion 443–447 kohdassa virheellisesti, että se, että CCCME toimi koko Kiinan valurautateollisuuden edustajana, ei riittänyt osoittamaan, että se toimi jäsentensä ja yhdeksän muun valittajan lukuun kyseessä olevassa polkumyynnin vastaisessa menettelyssä ja siis että sillä ei ollut oikeutta vedota näiden jäsenten ja valittajien menettelyllisten oikeuksien loukkaamiseen. Unionin yleinen tuomioistuin on soveltanut virheellistä oikeudellista kriteeriä ja luonnehtinut tosiseikat oikeudellisesti virheellisellä tavalla. Kun unionin yleinen tuomioistuin on arvioinut sitä, edustiko CCCME jäseniään ja yhdeksää muuta valittajaa, se on valittajien mukaan jättänyt ottamatta huomioon todisteita, vääristänyt CCCME:n 15.9.2017 väliaikaisesta asetuksesta esittämien huomautusten sisältöä ja sivuuttanut sen, että komissiolle oli selvinnyt, että CCCME edustaa kiinalaisia vientiä harjoittavia tuottajia.
- 209 Komissio ja väliintulijat riitauttavat valittajien argumentaation.

2) Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 210 Ensimmäiseksi on todettava, että valittajat väittävät ensisijaisesti, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen todetessaan, että vaikka CCCME:n jäsenet ja yhdeksän muuta valittajaa oli valittu otokseen tai niiden oli katsottu tehneen yhteistyötä kyseisen otoksen muodostamiseksi polkumyöntutkimuksen aikana, niillä ei katsottu olevan oikeutta vedota siihen, että niiden oikeuksia saada polkumyynnin ja vahingon määrittämisen kannalta hyödyllisiä tietoja kyseisen tutkimuksen aikana oli loukattu.
- 211 Tältä osin on huomautettava, että puolustautumisoikeuksien kunnioittaminen on unionin oikeuden perusperiaate (tuomio 3.6.2021, Jumbocarry Trading, C-39/20, EU:C:2021:435, 31 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Unionin tuomioistuin on siis katsonut, että puolustautumisoikeuksien kunnioittamisella on ensiarvoisen tärkeä merkitys polkumyynnin vastaisissa tutkintamenettelyissä ja että puolustautumisoikeuksien mukaisesti asianomaisille yrityksille on pitänyt antaa mahdollisuus hallinnollisen menettelyn aikana esittää tehokkaasti kantansa väitettyjen tosiseikkojen ja olosuhteiden tosiasiallisesta luonteesta ja merkityksellisyydestä ja niistä todisteista, joita komissio käyttää polkumyynnin ja siitä aiheutuvan vahingon olemassaoloa koskevan väitteensä tukena (ks. vastaavasti tuomio 16.2.2012, neuvosto ja komissio v. Interpipe Niko Tube ja Interpipe NTRP, C-191/09 P ja C-200/09 P, EU:C:2012:78, 76 ja 77 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 212 Perusasetuksen johdanto-osan 12 perustelukappaleessa todetaan siis, että asianomaisilla osapuolilla olisi oltava hyvät mahdollisuudet esittää kaikki olennaiset todisteet ja puolustaa etujaan. Näiden osapuolten puolustautumisoikeudet on kirjattu lisäksi perusasetuksen 6 artiklan 5 ja 7 kohtaan ja 20 artiklan 1 ja 2 kohtaan. Ensin mainitussa säännöksessä säädetään asianomaisilla osapuolilla, joihin kuuluvat etenkin tutkimuksen kohteena olevan tuotteen tuojat ja viejät, olevasta mahdollisuudesta tulla kuulluiksi ja tutustua kaikkiin tietoihin, jotka mikä tahansa tutkimuksen kohteena oleva osapuoli on toimittanut, lukuun ottamatta unionin tai sen jäsenvaltioiden viranomaisten toimittamia sisäisiä asiakirjoja, jos nämä tiedot ovat olennaisia niiden etujen puolustamisen kannalta eivätkä tiedot ole luottamuksellisia ja jos niitä käytetään tutkimuksessa. Viimeksi mainitun säännöksen mukaan asianomaisille osapuolille voidaan ilmoittaa niiden olennaisten tosiasioiden ja huomioiden yksityiskohdista, joiden perusteella yhtäältä väliaikaiset toimenpiteet on otettu käyttöön tai toisaalta lopullisten toimenpiteiden käyttöön ottamista suunnitellaan.
- 213 Kyseisten säännösten mukaan näiden oikeuksien käyttäminen edellyttää kuitenkin tiettyjen yksityiskohtaisten sääntöjen noudattamista polkumyynnin vastaisen menettelyn hyvän hallinnoinnin takaamiseksi. Perusasetuksen 6 artiklan 5 ja 7 kohdan nojalla siis asianomaisten osapuolten on yhtäältä ilmoitauduttava ja toisaalta esitettävä kirjallinen pyyntö saada tutustua kyseessä oleviin tietoihin tai tulla kuulluiksi. Ensimmäisestä yksityiskohtaisesta säännöstä on todettava, että perusasetuksen 5 artiklan 10 kohdassa täsmennetään, että menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa annetaan määräajat, joiden kuluessa asianomaiset osapuolet voivat ilmoittautua, esittää näkökantansa kirjallisesti ja toimittaa tietoja, jos nämä näkökannat ja tiedot on otettava huomioon tutkimuksessa. Viimeksi mainitussa säännöksessä säädetään myös, että kyseisessä ilmoituksessa täsmennetään määräaika, jonka kuluessa asianomaiset osapuolet voivat pyytää komissiolta tulla kuulluiksi perusasetuksen 6 artiklan 5 kohdan mukaisesti. Perusasetuksen 20 artiklan 1 ja 3 kohdan mukaan väliaikaisten toimenpiteiden käyttöön ottamista koskevista tiedoista ilmoittamista on pyydettävä kirjallisesti viipymättä väliaikaisten toimenpiteiden

käyttöön ottamisen jälkeen, ja lopullisten toimenpiteiden käyttöön ottamista koskevista tiedoista ilmoittamista on pyydettävä myös kirjallisesti viimeistään kuukausi väliaikaisen tullin käyttöönoton julkistamisen jälkeen.

- 214 Perusasetuksella annetaan siis eräille asianomaisille toimijoille oikeuksia ja menettelyllisiä takeita, joiden käyttäminen kuitenkin riippuu siitä, että kyseiset toimijat osallistuvat itse menettelyyn aktiivisesti vähintään niin, että ne toimittavat kirjallisen pyynnön tietyssä määräajassa (tuomio 9.7.2020, Donex Shipping and Forwarding, C-104/19, EU:C:2020:539, 70 kohta).
- 215 Perusasetuksen 17 artiklassa säädetään lisäksi, että jos valituksen tekijöiden, viejien tai tuojien, tuotetyyppien tai liiketapahtumien määrä on huomattava, komissio voi rajoittaa tutkimuksen kohtuulliseen määrään osapuolia, tuotteita tai liiketapahtumia käyttämällä otoksia. Otoksen käyttämisen tarkoituksenmukaisuuden arvioimiseksi ja otoksen rakenteen määrittämiseksi on tärkeää, että asianomaiset osapuolet toimittavat komissiolle tältä osin tarvittavat tiedot. Kun komissio suunnittelee perustavansa tutkimuksensa viejien tai tuojien otokseen, se voi siis aloittamista koskevassa ilmoituksessa kehottaa asianomaisia viejiä tai tuojia ilmoittautumaan ja pyytää niiltä tietoja voidakseen määritellä niitä edustavan otoksen.
- 216 Se, että asianomaiset osapuolet ilmoittautuvat ja toimittavat olennaisia tietoja näitä osapuolia edustavan otoksen muodostamiseksi tai tullakseen valituksi otokseen, merkitsee yhtä polkumyynnin vastaiseen menettelyyn osallistumisen muotoa. Tämä osallistuminen ei kuitenkaan anna asianomaisille osapuolille perusasetuksen 6 artiklan 5 ja 7 kohdassa sekä 20 artiklan 1 ja 2 kohdassa vahvistettuja menettelyllisiä takeita. Kuten tämän tuomion 213 ja 214 kohdassa on esitetty, näiden takeiden myöntäminen edellyttää näet tiettyjen sellaisten yksityiskohtaisten sääntöjen noudattamista, jotka merkitsevät samojen osapuolten erityistä osallistumista tähän menettelyyn, kiinnostuksen ilmaisun ja kirjallisten pyyntöjen muodossa. Perusasetuksen 17 artiklassa tarkoitettuun otokseen osallistuminen ei kuitenkaan ole tällaista erityistä osallistumista.
- 217 Vaikka CCCME:n jäsenet ja yhdeksän muuta valittajaa ovat osallistuneet kyseessä olevan polkumyynnin vastaisen menettelyn kuluessa toteutettuun otokseen, unionin yleinen tuomioistuin ei siis tehnyt oikeudellista virhettä todetessaan valituksenalaisen tuomion 435–438 kohdassa, ettei näillä jäsenillä ja valittajilla ollut oikeutta vedota siihen, että niiden menettelyllisiä takeita on jätetty noudattamatta, koska komissio ei ollut toimittanut niille niiden etujen puolustamisen kannalta olennaisia tietoja. Se on näet huomauttanut perustellusti, etteivät nämä jäsenet ja valittajat olleet esittäneet pyyntöjä siitä, että niille ilmoitettaisiin näistä tiedoista kyseisessä menettelyssä.
- 218 Toissijaisesti on todettava, että valittajat väittävät unionin yleisen tuomioistuimen ottaneen tosiseikat vääristyneellä tavalla huomioon katsoessaan, että CCCME:n jäsenet ja yhdeksän muuta valittajaa eivät olleet osallistuneet tutkimukseen siten, että niillä olisi mahdollisuus vedota menettelyllisten oikeuksiensa loukkaamiseen. Ne vetoavat tältä osin siihen, että komissio on unionin yleiselle tuomioistuimelle jättämässään vastineessa todennut, että nämä jäsenet ja valittajat olivat saaneet ”perusasetuksen 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut ilmoitusasiakirjat”.
- 219 Tässä yhteydessä on huomautettava, että kun valittaja väittää unionin yleisen tuomioistuimen ottaneen selvitysaineiston huomioon vääristyneellä tavalla, sen on SEUT 256 artiklan, Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 58 artiklan ensimmäisen kohdan ja unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 168 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaan ilmoitettava täsmällisesti ne seikat, jotka se katsoo unionin yleisen tuomioistuimen ottaneen huomioon

vääristyneellä tavalla, ja näytettävä toteen ne arviointivirheet, joiden takia unionin yleinen tuomioistuin on valittajan mukaan päätenyt niiden ottamiseen huomioon vääristyneellä tavalla. Vakiintuneessa oikeuskäytännössä on lisäksi katsottu, että vääristyneellä tavalla huomioon ottamisen on ilmentävä asiakirja-aineistosta selvästi ilman, että tosiseikastoa ja selvitystä on tarpeen ryhtyä arvioimaan uudelleen (tuomio 10.11.2022, komissio v. Valencia Club de Fútbol, C-211/20 P, EU:C:2022:862, 55 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

- 220 Komission unionin yleiseen tuomioistuimeen jättämässä vastineessa oleva väite, jonka mukaan CCCME:n jäsenet ja yhdeksän muuta valittajaa ”ovat saaneet perusasetuksen 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut ilmoitusasiakirjat”, ei ole – vaikka siinä tarkoitettaisiin perusasetuksen 20 artiklan 2 kohtaa – omiaan osoittamaan, että unionin yleinen tuomioistuin olisi ottanut tosiseikat vääristyneellä tavalla huomioon siltä osin kuin on kyse näiden jäsenten ja valittajien osallistumisesta polkumyynnin vastaiseen menettelyyn, minkä johdosta niille annetaan perusasetuksen 6 artiklan 7 kohdassa ja 20 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut menettelylliset takeet. Tämä väite ei näet riitä osoittamaan, että mainitut jäsenet tai valittajat olisivat ilmoittautuneet ja että ne olisivat pyytäneet kirjallisesti sellaisten tietojen ilmaisemista, jotka ovat tarpeen, jotta ne voisivat käyttää menettelyllisiä oikeuksiaan näiden säännösten mukaisesti.
- 221 CCCME:n jäsenten ja yhdeksän muun valittajan polkumyynnin vastaisen menettelyn kuluessa toteutettuun otokseen osallistumisesta huolimatta unionin yleinen tuomioistuin ei siis tehnyt oikeudellista virhettä eikä ottanut tosiseikkoja vääristyneellä tavalla huomioon katsoessaan valituksenalaisen tuomion 435–438 kohdassa, että näiden jäsenten ja valittajien väitteet, jotka perustuivat siihen, ettei niille ollut toimitettu niiden etujen puolustamisen kannalta olennaisia tietoja, oli jätettävä tutkimatta sillä perusteella, etteivät ne olleet esittäneet pyyntöjä siitä, että niille ilmoitetaan näistä tiedoista kyseisessä menettelyssä.
- 222 Toiseksi on todettava, että valittajat riitauttavat sen, että CCCME:n jäsentensä ja yhdeksän muun valittajan nimissä esiin tuomat puolustautumisoikeuksien loukkaukset on jätetty tutkimatta. Valittajat väittävät, että unionin yleinen tuomioistuin on soveltanut virheellistä oikeudellista kriteeriä katsoessaan, että CCCME ei voinut käyttää jäsentensä ja yhdeksän muun valittajan menettelyllisiä oikeuksia kyseessä olevan polkumyynnin vastaisen menettelyn aikana. Se on lisäksi virheellisesti luonnehtinut CCCME:n yksiköksi, joka edustaa Kiinan valurautateollisuutta kokonaisuudessaan tarkasteltuna eikä kiinalaisia vientiä harjoittavia tuottajia erikseen.
- 223 Näiden väitteiden johdosta on huomautettava, että menettelylliset oikeudet ovat sen henkilön omia oikeuksia, jolle ne on myönnetty. Unionin tuomioistuin on siten todennut, että puolustautumisoikeudet ovat subjektiivisia oikeuksia, joten asianomaisten osapuolten on itse kyettävä käyttämään niitä tehokkaasti osapuoliin kohdistuvan menettelyn luonteesta riippumatta (tuomio 9.9.2021, Adler Real Estate ym., C-546/18, EU:C:2021:711, 59 kohta), ja että yhtiö, joka ei ole osallistunut polkumyyntiä koskevaan tutkimusmenettelyyn eikä ole etuyhteydessä mihinkään tutkimuksen kohteena olevan maan vientiä harjoittavaan tuottajaan, ei voi itse vedota puolustautumisoikeuksiin sellaisen menettelyn aikana, johon se ei ole osallistunut (tuomio 9.7.2020, Donex Shipping and Forwarding, C-104/19, EU:C:2020:539, 68 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 224 On todettava, että vaikka edellä olevassa kohdassa mainittu oikeuskäytäntö ei koske kysymystä siitä, onko järjestöllä mahdollisuus käyttää tiettyjen yritysten, kuten sen jäsenten, menettelyllisiä oikeuksia hallinnollisessa menettelyssä, se ei ole esteenä kyseiselle mahdollisuudelle. Tämä

mahdollisuus ei kuitenkaan voi johtaa niiden edellytysten kiertämiseen, joita kyseessä olevien yritysten olisi mainitun oikeuskäytännön mukaan pitänyt noudattaa, jos ne olisivat halunneet käyttää itse menettelyllisiä oikeuksiaan.

- 225 Unionin yleinen tuomioistuin ei siis soveltanut virheellistä oikeudellista kriteeriä, kun se katsoi valituksenalaisen tuomion 443 ja 444 kohdassa, että järjestön mahdollisuus käyttää joidenkin jäsentensä menettelyllisiä oikeuksia polkumyynnin vastaisessa menettelyssä edellyttää sitä, että tämä järjestö on ilmaissut tutkimuksen aikana aikomuksensa toimia joidenkin jäsentensä edustajana, mikä edellyttää, että nämä jäsenet on tuolloin yksilöity ja että järjestö pystyy osoittamaan saaneensa niiltä valtuutuksen, jonka nojalla se voi käyttää näitä menettelyllisiä oikeuksia niiden puolesta.
- 226 Siltä osin kuin on lisäksi kyse siitä, että unionin yleinen tuomioistuin on luonnehtinut CCCME:n ”yksiköksi, joka edustaa Kiinan [valurauta]teollisuutta kokonaisuudessaan tarkasteltuna”, on huomautettava, että – kuten valituksenalaisen tuomion 446 kohdasta ilmenee – CCCME on väliaikaisesta asetuksesta 15.9.2017 esittämässään huomautuksissa täsmentänyt polkumyyntitutkimukseen osallistumisensa luonnetta toteamalla, että ”CCCME:n etu vastaa koko Kiinan valurautateollisuuden etua. Tämä etu voi vastata, ja usein näin onkin, tarkasteltavana olevaa tuotetta valmistavien kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien etuja, mutta se on niistä erillinen ja ylittää nämä yksilölliset edut. – CCCME:n osallistumisella tähän tutkimukseen pyritään turvaamaan sen jäsenten ja (vientiä harjoittavan) Kiinan valurautateollisuuden yhteinen etu sen jäsenten yksilöllisten etujen sijasta. Kiinalaiset (vientiä harjoittavat) tuottajat vetoavat näihin yksilöllisiin etuihin itse, ja osa niistä osallistuu erikseen tähän menettelyyn.”
- 227 CCCME on siis asian käsittelyn aikana ilmoittanut selkeästi, että se osallistuu siihen Kiinan vientiä harjoittavan valurautateollisuuden kollektiivisen edun nimissä eikä jäsentensä tai muiden yritysten yksilöllisten etujen nimissä, mitä edellytetään, jotta se voisi käyttää viimeksi mainittujen menettelyllisiä oikeuksia.
- 228 Niillä valittajien esittämillä eri argumenteilla, joiden mukaan ensinnäkin CCCME:n sanomisia on vääristely, toiseksi CCCME on kiinalaisia vientiä harjoittavia tuottajia edustava järjestö ja kolmanneksi CCCME on osoittanut, että se on kyseessä olevassa polkumyynnin vastaisessa menettelyssä huolehtinut Kiinan valurautateollisuuden yhteisestä puolustamisesta, minkä komissio on myöntänyt, ei kyseenalaisteta edellä olevassa kohdassa esitettyä arviointia.
- 229 Aluksi näet komission riidanalaisen asetuksen 25 perustelukappaleessa esittämä arviointi, jonka mukaan CCCME edustaa muun muassa Kiinan valurautateollisuutta, ei osoita, että unionin yleinen tuomioistuin on ottanut vääristyneellä tavalla huomioon CCCME:n väliaikaisesta asetuksesta 15.9.2017 esittämässään huomautuksissa toimittamat tiedot siltä osin kuin on kyse sen osallistumisesta kyseessä olevaan polkumyynnin vastaiseen menettelyyn. Myöskään valittajien esittämien muiden argumenttien perusteella ei voida osoittaa, että CCCME on osallistunut polkumyynnin vastaiseen menettelyyn edustaakseen kysymyksessä olevien yrityksen yksilöllisiä etuja. Siihen 12.12.2016 päivättyyn tiedotteeseen, jolla toimitettiin unionin polkumyyntitutkimusta valurautakappaleiden tuonnin osalta koskevan varhaisvaroituskokouksen pöytäkirja, liitetty valtakirja, johon valittajat vetoavat, ei osoita, että CCCME saattoi käyttää näiden yritysten menettelyllisiä oikeuksia, koska siinä ei täsmennetä, että CCCME voisi sen mukaan edustaa yrityksiä erikseen kyseisen menettelyn kuluessa, ja koska kyse on siis ainoastaan valtakirjaluonnoksesta.

- 230 Edellä esitetyn perusteella unionin yleinen tuomioistuin ei ole soveltanut virheellistä oikeudellista kriteeriä eikä syylistynyt virheelliseen luonnehdintaan katsoessaan, että CCCME:llä ei ollut oikeutta vedota jäsentensä ja yhdeksän muun valittajan menettelyllisten oikeuksien loukkaamiseen.
- 231 Kaikista edellä esitetyistä syistä viidennen valitusperusteen ensimmäinen osa on hylättävä.
- 232 Tämä valitusperuste ja siis valitus kokonaisuudessaan on näin ollen hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

- 233 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 184 artiklan 2 kohdan mukaan on niin, että jos valitus on perusteeton, unionin tuomioistuin tekee ratkaisun oikeudenkäyntikuluista. Kyseisen työjärjestyksen 138 artiklan 1 kohdan, jota mainitun työjärjestyksen 184 artiklan 1 kohdan nojalla sovelletaan valituksen käsittelyyn, mukaan asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut.
- 234 Koska komissio ja väliintulijat ovat vaatineet nyt käsiteltävässä asiassa, että valittajat on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut, ja koska valittajat ovat hävinneet asian, nämä on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (toinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Valitus hylätään.

2) China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products, Cangzhou Qinghong Foundry Co. Ltd, Botou City Qinghong Foundry Co. Ltd, Lingshou County Boyuan Foundry Co. Ltd, Handan Qunshan Foundry Co. Ltd, Heping Cast Co. Ltd Yi County, Hong Guang Handan Cast Foundry Co. Ltd, Shanxi Yuansheng Casting and Forging Industrial Co. Ltd, Botou City Wangwu Town Tianlong Casting Factory ja Tangxian Hongyue Machinery Accessory Foundry Co. Ltd vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja niiden on korvattava lisäksi Euroopan komissiolle, EJ Picardielle, Fondatel Lecomtelle, Fonderies Dechaumont'lle, Fundiciones de Ódena SA:lle, Heinrich Meier Eisengießerei GmbH & Co. KG:lle, Saint Gobain Construction Products UK Ltd:lle, Saint Gobain PAM Canalisationille ja Ulefos Oy:lle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Allekirjoitukset